
Библиотека Водолей

В. А. ВРЕДЕ

ХИРОЛОГИЯ

РЖКОВОДСТВО ЗА ЧЕТЕНЕ ПО РЖКАТА

ИЗДАВА: НИКОЛА НАНКОВЪ
СОФИЯ, БУЛ. ДОНДУКОВЪ № 16

В. А. ВРЕДЕ

ЧЛЕНЪ НА РИЖКОТО ОБЩЕСТВО
ЗА ПСИХИЧЕСКИ ИЗСЛѢДВАНЯ

ХИРОЛОГИЯ

НАУКА ЗА РЖКАТА

БИБЛИОТЕКА „ВОДОЛЕЙ“

БУЛ. ДОНДУКОВЪ № 16 СОФИЯ

Прѣдговоръ.

Които сж чели книгата на Осендовски Звѣрове Човѣци, Богове си спомнятъ негли за Агарта, „Тайната на Тайнитѣ“ „Подземното Царство на мощния Владѣтель на Свѣта“, знайно по слухъ на мнозина въ Азия, а въ дѣйствителность — на прѣмалцина. Вѣрующитѣ монголци говорятъ за Агарта съ свещенъ трепетъ, по-светенитѣ мълчатъ, а европейцитѣ се съмнѣватъ и глумятъ.

Осендовски само е чувалъ за Агарта — легендарни слухове отъ суевѣрни монголци-камилиари, правдоподобни разкази отъ културни синове на Азия и отъ лами. Осендовски пише, което е чулъ. Но другъ единъ писател-окултистъ, Сентъ-Ивъ д'Алвейдръ, апостолътъ на Синархията, описва онова, което твърди че е видѣлъ. Въ книгата си *Mission de L'Inde* той дава подробно описание на подземния градъ, на неговата уредба, строй, управа, могъща наука и култура.

Въ тая си книга той загатва, че циганитѣ—тия свѣтовни скитници — сж били нѣкога жители-прислужници въ Агарта, но поради извѣстни простѣпки, застрашаващи мира на подземния градъ, сж били масово прокудени изъ него. Оттамъ тѣ сж спастрили извѣстни познания изъ областъта на Тайнитѣ науки, които и до день днешенъ носятъ съ себе си като скждни остатъци отъ нѣкогашно съкровище.

Поменавамъ за циганитѣ по нѣколко причини — едно защото свърѣменното развитие на Хиромантията е донѣйдѣ свързано съ тѣхъ: единъ отъ основателитѣ на научната Хиромантия, който е оставилъ цѣнни трудове въ тоя отрасълъ, Дебароль, е получилъ прѣвния потикъ за изслѣдвания въ тая посока отъ испански цигани, и второ защото у насъ, така нареченитѣ „гадателни“ науки се почти винаги свързватъ съ образа на циганки и

врачки. Оттамъ и прѣзрѣнието, съ което се отнасятъ къмъ поменатитѣ науки мнозина у насъ — най-вече „образованитѣ“, които не знаятъ негли нищо за историята и темпа на развитието имъ, нито за усилията на плеада учени мѣже на западъ и въ Америка, които работятъ съ търпеливо усилие отъ години насамъ въ полето на тия науки, за да ги поставятъ на строга научна основа, редомъ съ всички опитни науки.

Поменавамъ за циганитѣ още и затуй, защото много отъ онова, що ни е оставила Традицията въ областта на тия науки прилича на тѣхъ: опърпано, разчорлено, босоного, но съ чаровенъ погледъ, който крие нѣщо загадъчно и съ палава усмивка. И най-вече тоя видъ на загадъчностъ и тайна! Но ония, които имаха уху да чуятъ скритата идея задъ нестройния лепетъ на тия вражари и имаха търпѣние да прослѣдятъ дѣ ги води чупената линия, която въ своитѣ лутаници низъ свѣта, сж очертали тия скитници — дойдоха до Портитѣ на „Агарта“. Тѣ разбраха, че тия рѣдки бисери и скж-поцѣнни камъни, отронени наслуки отъ нѣчия уста, или вковани въ скжпата подвързия на нѣкоя древна, я срѣднѣвѣковна книга, идатъ отъ едно многовѣковно съкровище на Мждростъ, събирано и пастрено отъ най-мждритѣ синове на Човѣчеството. Въ окултната литература има доста писано по това — за адепитѣ, посветенитѣ въ тая наука, за характера на послѣдната, за школитѣ — явни и тайни — дѣто се добива тя, за тѣхната работа всрѣдъ Човѣчеството и т. н. Които търсятъ — не вѣстникарски и брошурни свѣдѣния, па били тѣ понѣвга и отъ „учени“, „професори“, — а достовѣрни вѣсти, могатъ да намѣрятъ прѣдоволно такива.

Но за насъ е важно да схванемъ, че задъ откъслечнитѣ данни на Традицията седи науката и опита на извѣстни отминали култури, че сжществува въ свѣта една „Агарта“, която крие вѣковни съкровища на мждростъ и опитъ.

И най-важното — това, че тия разхвърлени свѣдѣния дадоха поводъ и потикъ на нѣкои да се заловятъ съ изслѣдвания, да натрупатъ емпирични данни, да очъртаятъ пжтища на издирване за опитното изграж-

дане на тѣзи науки. Много отъ оставеното наслѣдие трѣбаше да се прѣсѣ, за да отпадне отъ него праха на суевѣрието и заблудата, друго трѣбаше само да се прѣоблѣче, сирѣчь да се прѣведе на съврѣмененъ езикъ — та тъй да бжде приобщено къмъ добитото въ наши дни. Нѣма да излагаме тукъ работата, която се е извършила отъ около единъ вѣкъ насамъ, нито пъкъ имената на първитѣ работници въ тая областъ — за насъ е сжщественно да констатираме, че днесъ за днесъ тия науки сж на пжтъ да се оформятъ въ стройни системи, да застанатъ явно и открито прѣдъ свѣта съ своитѣ факти, измѣрвания, данни, да говорятъ на съврѣмененъ наученъ езикъ, а не на „мистичния“ жаргонъ на древността и срѣдневѣковието, безъ загадъчни недомлъвки, безъ да се обгръщатъ въ тайна.

Никой добросъвѣстенъ ученъ не може да отрече днесъ достовѣрността на Астрологията, да речемъ — слѣдъ като Полъ Фламбаръ даде научна постановка на астрологичната проблема, като привлече статистичниятъ методъ и теорията на вѣроятноститѣ въ своитѣ изслѣдвания, най-вече въ областъта на астралната наслѣдственостъ. Защото неговитѣ изводи, както и тия на Krafft'a, който прилага сжщия методъ, говорятъ съ безпристрастния езикъ на числата.

Сжщиятъ езикъ говорятъ и френологическитѣ и физиономични измѣрвания на единъ Burger-Willingen, които той извършва съ своя осъвършенствуванъ измѣрителенъ апаратъ „пластометъра“. Тѣ засѣгатъ повече отъ 200 точки на лицето и черепа и прѣповторени прѣзъ различни интервали отъ по 5 или 10 години могатъ да ни дадатъ една числена картина за еволюцията на способноститѣ у човѣка.

Съврѣменната физиология и биология изобилватъ съ данни за научна обосновка както на Хирологията така и на Физиогномията или Графологията. И слѣдъ като се насѣбраха сума данни, които се отчасти систематизираха и подредиха, може вече да се пристъпи къмъ изграждане на една хипотеза, която да ги изясни и да очѣртае посоки, въ които да продължатъ изслѣдванията. Такива опити вече има — ще поменемъ що се отнася до Хирологията поне за единъ отъ тѣхъ —

тоя на Planas-Ketty. Въ книгата си Die Hand — Ржката, той се опитва да изясни хирологичните факти въз основа на данните на най-новата Биология и Психологията на подсъзнанието.

Но това е вторичен въпросъ. За насъ сж важни фактитъ, почерпени отъ изслѣдванията, както и практичните правила за изслѣждане.

Нѣма защо да казвамъ, чини ми се, че нѣкакви извънредни способности като ясновидство, телепатия, психометрия и др. въ научната хирология или графология не сж нуждни. За тѣхното изграждане сж достатъчни тънка научна наблюдателностъ и богатъ психологиченъ опитъ. Но това не ще рече, че интуицията не играе никаква роль въ изслѣдванията. Защото нѣма откритие, нѣма постижение въ която и да е областъ, което да не е рожба на едно интуитивно прозрѣние. Ония които творятъ — знаятъ това. Дори единъ експериментаторъ, комуто е „хрумналъ“ нѣкой остроуменъ опитъ, често пжти не съзнава—имайки прѣдъ очи само материални прѣдмети, инструменти и пр. — какво голѣмо участие е взело въ работата му неговото подсъзнание.

Той мисли, че само наблюдава като записващъ апаратъ и чисто и просто излага резултатитъ отъ своитъ наблюдения, както и логичнатъ изводи на които тѣ го навеждатъ. Но това е само повърхността на нѣщата — що става въ по-дълбокитъ слоеве на съзнанието той дори не прѣдполага. Днесъ, макаръ и да се пише и говори много за „подсъзнанието“, все пакъ още не се вижда достатъчно ясно, че неговата сфера на дѣйствие е много по пространна и по-дълбока. Кой би допусналъ да речемъ, че кога той „съзнава“ единъ кржгъ или една елипса, неговото подсъзнание прави математични изчисления съ магична бързина?

Та колкото човѣкъ е съ по-богатъ душевенъ опитъ, колкото по е тънко построенъ, колкото по-дълбока интуиция обладава—толкова по-дълбоко навлиза въ тия науки. Тогава човѣкътъ и неговата сждба му се разкриватъ съ ясновидска мощъ и той вижда онова, за което другитъ само смжтно се досѣщатъ. Логическиятъ методъ е методъ на пипане, интуитивниятъ — методъ на виждане.

Практичното значение на психологичните окултни науки съ конкретна база на изслѣждане всѣки можесамъда прѣдвиди. Въ тѣхъ всички ония, които търсятъ упътване въ живота и свѣта — ще го намѣрятъ прѣдостатъчно. А ония които купнѣятъ за мъдростъ, които искатъ да постигнатъ творческитѣ замисли на Живата Природа чрѣзъ онова, което тя непрѣкъснато пише — ще намѣрятъ въ тия науки не единъ ключъ за разгадаване тайнитѣ Божии, които се творятъ въ Човѣка.

Изгрѣвъ, 14 февруари 1929 год.

Отъ прѣводача.

Условни означения.

Въ Хирологията или Науката за ржката сж приети слѣднитѣ означения, къмъ които и ние ще се придържаме за по-голѣма точностъ и яснота въ изложението:

Врѣхъ на ржката — страната, която е откъмъ прѣститѣ.

Долна часть — откъмъ ставата на китката.

Вжтрѣшна страна на ржката — дланѣта.

Външна или горна страна — обратната.

Горна фаланга на прѣста — първата става.

Срѣдня фаланга на прѣста — втората.

Долна фаланга на прѣста — третата.

Въ анатомията означенията: първа, втора и третя сж обратни на тия въ хирологията.

Другитѣ хирологични термини сж обяснени при разглеждане отдѣлнитѣ части на ржката.

Типове ржцѣ.

Споредъ външния видъ или форма на ржката, всички хора могатъ да се разпрѣдѣлятъ въ нѣколко групи. При това всѣка отъ тия групи ще се отличава съ особени, само ней свойствени, чърти на характера.

Повечето хиролози различаватъ голѣмъ брой различни типове ржцѣ. Азъ намалихъ тоя брой на шестъ, а съ това се улеснява практичното прилагане на поменатото дѣление. Отъ друга страна, рѣзко разграничени типове ржцѣ, както тѣ се даватъ отъ теорията, на практика почти не се срѣщатъ, тъй като всички ржцѣ прѣдставятъ комбинация отъ два или повече такива типове.

И тъй, ако имаме прѣдъ себе си ржцѣ на слабо или дори съвсѣмъ неинтелигентни хора, ще ни се хвърли въ очи примитивността, па дори и грубостта на вън-

шнитѣ имѣ форми. Когато пѣкъ рѣцѣтъ на високо развититѣ и особено на духовно извисенитѣ люде, иматъ съвѣсмѣ другъ видъ и произвеждатъ върху насъ впечатление обратно на онова, що произвежда неинтелигентната рѣка.

Съ тия думи ние набѣлѣзваме два крайни типа, между които могатъ се вмѣсти всички човѣшки рѣцѣ. Послѣднитѣ ще се различаватъ помежду си спроти степента на развитието на отдѣлнитѣ индивиди.

Ако развиемъ и оформимъ вѣншнитѣ различия на тия два основни типа рѣцѣ, ще получимъ слѣдното:

1. Първобитна или елементарна рѣка. (Рис. 6).

Вѣншни бѣлѣзи. Ширината на рѣката е почти равна на дължината ѝ. (Дължината се мѣри отъ ставата на китката до края на прѣститѣ). Рѣката е груба, прѣститѣ слабо подвижни. Голѣмиятъ прѣстъ, сирѣчь палецѣтъ е късъ и неотесанъ и поради слабата си подвижностъ обикновено слабо стѣрчи отъ дланѣта.

Значение. Тази рѣка е характерна за човѣкъ, който стои далечъ отъ всѣка култура и е пригоденъ само за груба физическа работа. Неразвита мисълъ, животински склонности и животинска чувственостъ, свързана по нѣкога съ дѣтска наивностъ и суевѣрие.

2. Идеална рѣка.

Бѣлѣзи: Идеално красива, нѣжна рѣка съ заострени, дълги и тънки прѣсти.

Значение: Одухотворени, просвѣтени натури, стоящи далечъ отъ практичния животъ. Носители на висшата правда и любовъ. Радостъ и свѣтлина за околнитѣ. Липса на егоистични подбуди. Неспособностъ къмъ борба за материални блага.

При туй рѣзко очертаване на двата основни типа рѣцѣ, ние не ще намѣримъ срѣдъ окръжаващитѣ неглини една рѣка, наподобяваща отблизко горнитѣ, защото най-ярко изразена първобитна или елементарна рѣка се срѣща само у чергаритѣ-ескимоси въ най-далеченъ Сѣверъ, а идеална рѣка, съ най-голѣмо приближение,

се изобразява само отъ художниците, които идеализуватъ въ своитѣ картини лица, обладаващи високо духовно развитие, като запримѣрь Мадоната, ангелитѣ, светиитѣ.

Слѣднитѣ четири типа иматъ всѣки единъ своитѣ прѣдимства и недостатѣци, както и характернитѣ си признаци, като при това всѣка отдѣлна ржка остава по-близка по форма до единия или другия отъ двата основни типа.

3. Ржка съ лопатовидни прѣсти.

Шофьорска ржка. (Рис. 3)

Бѣлѣзи: Краищата на прѣститѣ сж като че ли смазани и поради това сж по-широки отъ останалата частъ на прѣститѣ. Цѣлата ржка прави впечатление на лопатка. Ржцѣтѣ сж обикновено едри, палецѣтъ голѣмъ.

Значение: Энергични, ловки, подвижни и прилежни хора, склонни повече къмъ практична, отколкото къмъ умствена дѣйность. Нѣматъ склонность къмъ религия, искусство или мистика. Силна чувственостъ. Добри техници и механици. Способни сж и за земедѣлие и за търговия.

Названието „шофьорска“ сѣмъ заелъ отъ философа графъ Кайзерлингъ, указващъ на силно разпространяващиятъ се въ наши дни типъ хора, които сж усвоили нашата цивилизация (особно въ областъта на техниката), но стоятъ далечъ отъ всѣкаква духовна култура.

Обрисуваниятъ отъ Кайзерлинга типъ на „шофьоритѣ“ съвпада съ хироложкия типъ „ржка съ лопатовидни прѣсти.“

4. Ржка съ квадратни прѣсти.

Административна ржка. (Рис. 4)

Бѣлѣзи: Жглеста форма на прѣститѣ и ржката. Китка твърда и крѣпка.

Значение: Хората, които иматъ такива ржцѣ, обичатъ реда, простотата, изпълняватъ честно своитѣ длѣжности, акуратни сж, консервативни, отнасятъ се

правдиво към околните и сж твърдѣ пригодни за административна и бюрократична дѣйностъ. При твърдѣ рѣзки жгли въ строежа на подобни ржцѣ, точността и акуратността прѣминаватъ въ педантизмъ, та се получава отрицателниятъ типъ на бюрократа-канцеларистъ, който се придържа само къмъ буквата, а не и къмъ смисъла на работата.

5. Коническа ржка.

Художническа. (Рис. 1)

Бѣлѣзи: Общата форма на ржката напомня конусъ, тъй като ржката откъмъ пръститѣ се стѣснява. Изобщо приятни, симетрични форми. Пръститѣ сжщо иматъ коническа форма.

Значение: Колкото по сж тѣсни тоя типъ ржцѣ, толкова по-малко сж годни притежателитѣ имъ за физиченъ или механиченъ трудъ. Въ общия случай това сж хора, които живѣятъ по повеля на своитѣ чувства—тѣ сж сантиментални, романтични натури. Миролюбиви, доброжелателни и весели. Обичатъ природата, изкуството и красотата.

6. Ржка съ възлести пръсти.

Философска ржка. (Рис. 2)

Бѣлѣзи: Ставитѣ на пръститѣ ясно изпъкватъ и правятъ впечатление на възли. Краищата на пръститѣ сж закржглени, палецътъ е силенъ.

Значение: Възлитѣ въ горнитѣ стави на пръститѣ се наричатъ „възли на мисълта“. Тѣ говорятъ за развита мисълъ и логика. Възлитѣ въ долнитѣ стави на пръститѣ се наричатъ „материални възли“ или „възли на реда.“ Тѣ показватъ склонностъ къмъ редъ и способностъ за материаленъ предобивъ.

„Възли на мисълта“ на широки и дебели пръсти даватъ независимостъ, мятежностъ, активно противопоставяне.

Ако „възелътъ на мисълта“ се намира не отстрана на пръста, а отгорѣ, това показва изобрѣтателностъ.

Слѣдъ като опрѣдѣлимъ типа, къмъ който дадена ржка най-вече се приближава по външенъ видъ, ние ще добиемъ онова гледище или становище, отъ което ще сѣдимъ за всичко останало въ ржцѣтъ.

Общо за ржцѣтъ.

Извѣстни ржцѣ ни правятъ приятно, симпатично впечатление, други наопаки — неприятно, несимпатично. Защо това е така, ще ни стане ясно отъ по-нататъшното изложение, отъ което ще извлѣчемъ слѣдниятъ общъ изводъ: всичко красиво, нормално въ ржката е добро и положително, а всичко некрасиво и ненормално — отрицателно и тъй да речемъ, не красящо ни ржката ни характера на своя владѣлецъ.

Понятието за красиво и нормално разбира се, е относително, но туй не може да ни бърка въ работата, защото и понятието „положителни черти“ на характера или „отрицателни черти“ на характера е сѣщо тъй повече или по-малко относително. Затова и тукъ се даватъ най-общи понятия за най-ярко изпъкващите признаци на съотвѣтствие между ржката и характера. Не тъй рѣзкитѣ признаци се разчитатъ, разбира се, по-неопрѣдѣлено, и въ такива случаи изпъква по-ярко индивидуалността на оновова, който изслѣдва ржката. Туй всѣкога трѣба да се има прѣдъ видъ при анализъ на характера, както по ржката, тъй и по кои да било други данни.

Всѣкога трѣба да се разглежда както дѣсната, тъй и лѣвата ржка. Само ако и въ двѣтъ ржцѣ намѣримъ едни и сѣщи признаци, можемъ да бждемъ увѣрени, че показанията на ржката се проявяватъ въ пълна мѣра въ характера, способнитѣ и т. н.

Изобщо лѣвата ржка показва вложенитѣ отъ рождение или наслѣдствени заложи, характернитѣ свойства и възможности, когато пъкъ дѣсната ржка посочва онова, що човѣкъ, благодарение на своята воля и външнитѣ обстоятелства е смогналъ да направи отъ заложеното.

Съ това и се обяснява често наблюдаваното различие въ линиитѣ на дѣсната и лѣва ржцѣ.

Ала не само линиитѣ — ние виждаме, че и отдѣлни прѣсти на едната ржка сж понѣкога по-дълги, на другата — по-къси. Дори формата на прѣститѣ е подхвърлена на извѣстни колебания.

Добрата ржка обладава извѣстна гъвкавина, безъ да е при това ни много твърда, ни много мека.

Изобщо, твърдата ржка говори за работоспособностъ, дѣятелностъ и економия. Прѣтвърдата — за тжпота, грубостъ и суевѣрие. Когато кожата на дланѣта само, е много твърдз, туй показва хора дѣйни, които не могатъ да останатъ ни минута безъ каква-годѣ работа.

Хора съ меки ржцѣ сж по-поетични, иматъ по-развити и по-тънки чувства, ала твърдѣ мекитѣ и пухкави ржцѣ сж характерни за лѣнливитѣ и разточителни люде. При туй трѣба да се има прѣдъ видъ, че на дѣцата и по-младитѣ хора ржцѣтѣ сж по-меки, а на старитѣ — по-твърди и по-костеливи.

Твърдѣ месеститѣ ржцѣ сж бѣлѣгъ на силно влѣчение къмъ ядене, пиене и чувствени наслади, а твърдѣ костеливитѣ показватъ ревностъ, скжперничество и хладнокрѣвна злоба.

Мъничкитѣ ржцѣ, като общо правило, говорятъ за занимаване съ голѣми планове и идеи, за умѣние да се обхващатъ или синтезуютъ всички явления.

Хора съ голѣми ржцѣ сж склонни изобщо къмъ анализъ, къмъ дребна и точна работа. Всички добри златари и часовникари иматъ голѣми ржцѣ. Жени съ голѣми ржцѣ изработватъ тънки и нѣжни ржкодѣлия.

Хората съ широки ржцѣ сж по-работоспособни и по-сржчни въ работа, — както физическа, така и умствена — отколкото хора съ тѣсни ржцѣ.

Затова пѣкъ тѣснитѣ ржцѣ даватъ склонностъ и успѣхъ въ всичко отвлѣчено, било въ интелектуално, било въ емоционално направление (изкуството).

Твърдѣ тѣсни ржцѣ — липса на въображение, фантазия.

Твърдѣ тѣсна, дълга, твърда и тънка ржка — егоизъмъ, тиранство.

Топлитѣ ржцѣ служатъ изобщо като признакъ на жизнерадостъ, сърдечностъ, но и сприхавостъ. Човѣкъ съ топли ржцѣ, всѣкога съ жаръ се залавя за работа.

Студенитѣ ржцѣ сж признакъ на външно безразличие, студенина въ обносжитѣ къмъ другитѣ хора, безъ да показватъ обаче безстрастие.

Сухота на ржцѣтѣ — сухота въ обносжитѣ и къмъ хората.

Потни ржцѣ — свѣнливостъ, а често и сърдечна болестъ.

Колкото по е нѣжна кожата на ржцѣтѣ, толкова по е възприемчивъ човѣкъ по душа. Изобщо, опрѣдѣлянето на кожата като нѣжна, тънка и гладка, отговаря на сжщо такива душевни качества. Наопаки, грубата и дебела кожа характеризира хора, които и въ всѣкидневния животъ се прѣкоросватъ „дебелокожи“.

Ако се обърне внимание на цвѣта на кожата, то изобщо:

розовия цвѣтъ показва здраве и жизнерадостъ,
червениятъ — пълнокръвие, сприхавостъ.

възжълтиятъ — разстройство въ черния дробъ или жлъчката, нѣщо което винаги е свързано съ меланхолия, повишена нервностъ и жлъчностъ у човѣка.

възсиния — неправилностъ въ кръвообращението,
въззеления — показва зли или злопапетни хора,
блѣднитѣ или бѣли ржцѣ сж характерни за флегматицитѣ,

блѣднитѣ или бѣли длани се срѣщатъ у егоисти.

Косми по ржцѣтѣ — показватъ буенъ темпераментъ, който обикновено е свързанъ съ непостоянство въ чувствата.

Малко косми у мъжка ржка — това е признакъ на сърдечна топлина, интелигентностъ и любовъ къмъ комфорта.

Много косми по ржцѣтѣ и тѣлото — това е признакъ на доленъ произходъ, на долна раса.

Косми по женска ржка — е винаги признакъ на жестокостъ.

Пълно отсъствие на косми или дори мъхъ у мъжка ржка — означава женственостъ.

Ако космитѣ растатъ само по долнитѣ, по-близки до ржката стави, туй показва доброта и мекостъ въ характера.

Ако ржката има уродливъ видъ и прѣститѣ ѝ сж изкривени, то доколкото това не е симптомъ на болестъ, запр. ревматизмъ, винаги е признакъ за наличность на по-слабо или по-силно изразени отрицателни чърти въ характера.

Като се притисне палецътъ къмъ дланъта, и се погледне на ржката отгорѣ, ще се види между нея и палеца една мускулеста издутина. Като я пипнемъ съ прѣстъ, можемъ да сждимъ за нейното развитие. У хора съ силни и здрави дробове, тя е голѣма, твърда и еластична. Слаба издутина показва слаби дробове. При това горната частъ на тоя мускулъ (къмъ прѣститѣ) отговаря на горната половина на дробоветѣ, а долната частъ — на долната половина.

Мускулната издутина на дѣсната ржка съответствува на дѣсния дробъ, а на лѣвата ржка — на лѣвия дробъ.

По китката на ржката ние сждимъ за произхода на човѣка. У аристократитѣ, чиито прадѣди въ продължение на много вѣкове не сж се занимавали съ физическа работа, китката на ржката е особено тънка. У хора, чиито родители сж се занимавали съ физически трудъ, китката на ржката е по-дебела и по-груба.

Вжтрѣшната страна на ржката (дланъта) характеризва вжтрѣшния човѣкъ, а външната страна — външния човѣкъ.

У нѣции ржцѣ се наблюдаватъ тѣй нареченитѣ „ципици“ или мембрани, които се образуватъ когато кожата между прѣститѣ се подига при разтварянето имъ, малко нагорѣ. Такива ржцѣ, погледнати откъмъ дланъта, изглеждатъ по-голѣми, отколкото ако се погледнатъ отъ външна страна. Тѣй като вжтрѣшната страна на ржката съответствува, както вече казахме, на вжтрѣшния човѣкъ, то сжществуването на ципитѣ показва прѣвѣсъ на вжтрѣшния животъ на човѣка надъ външния. Такива хора, обладавайки богатъ вжтрѣшенъ животъ, малко се интересуватъ отъ външнитѣ му форми.

Жестове.

Когато човѣкъ, като говори съ васъ, жестикулира съ ржцѣ, трѣбва да обърнете внимание на туй, коя страна отъ ржката той най-често обръща къмъ васъ. Колкото по-често си показва дланѣта, толкова е по-откровенъ, по-достъпенъ за разбиране. Скрититѣ хора дори кога оживѣватъ рѣчѣта си съ движения на ржцѣ, тѣ — не показватъ дланитѣ си.

Въ туй отношение характеренъ е жеста на много търговци отъ източна Европа, които тулятъ при разговоръ съ купувача палцитѣ си (своятъ „азъ“) подъ ржавитѣ и слѣдъ туй движатъ останалата ржка, криейки дланѣта отъ събесѣдника. Подобно жестикулиране би накарало хиролога да се усъмни въ думитѣ на търговеца, който се съсипва да хвали доброкачествеността и ефтината цѣна на стоката.

Знайно е, че Ленинъ, държейки рѣчь, е махалъ съ дѣсната ржка, свита въ юмрукъ. Въ противовѣсъ на подобенъ родъ жестове, всички велики учители, посветили безкористно своята дѣйность и своя животъ за благото на човѣчеството, сж придружавали поученията си съ меки жестове и открити длани (благословение).

Човѣкъ, който има навикъ да държи ржцѣтѣ си задъ гърба, обикновено е заетъ съ мисли и планове, които той укрива — може би до врѣме отъ околнитѣ. Този жестъ е билъ типиченъ за Наполеона.

Навикътъ да се държи едната ржка или и двѣтѣ ржцѣ въ джобовѣтѣ, говори за скритность.

Ржкостискането е сжщо тѣй характерно, както и останалитѣ жестове.

Хубавото ржкостискане не е твърдѣ силно, ала не и твърдѣ слабо. Твърдѣ силното ржкостискаие е характерно за човѣкъ, който иска да направи впечатление. Твърдѣ слабото — показва безхарактерность или безразличие.

Ржкуване само съ крайцеца на прѣститѣ означава гордость, високомѣрие, небрѣжность и разпуснатость.

Продължителното стискане на ржката показва или

несдържана проява на чувствата или излишна сърдечност, която може да бжде и неискрена.

Начинът на ржкуването, разбира се, се обуславя силно от настроението, и затуй често е характерен само за дадения моментъ — нѣщо което всѣкога трѣба да се има прѣдъ видъ.

Ако запримѣрь, нѣкой вашъ познатъ всѣкога ви стиска ржката слабо, а слѣдъ туй изведнѣжъ, нечаяно за васъ, я стисне силно, то може да се допусне, че тоя день, той нѣщо желае отъ васъ.

Палецътъ.

Голѣмиятъ прѣстъ или палецътъ характеризова индивидуалността на човѣка или онова, което се разбира подъ израза: „азъ съмъ“.

Колкото по е развита индивидуалността у човѣка, колкото тоя човѣкъ е по-силенъ — по развитие на духовнитѣ му и душевни сили — колкото по е голѣма способността у него да приложи тия сили въ житейската борба или да влияе върху околнитѣ, толкова е по-голѣмъ по размѣри палецътъ му.

Ала ако палецътъ е много голѣмъ, туй е вече признакъ на гордостъ, високомѣрие и надцѣнка на своитѣ сили.

Хора съ малъкъ палецъ, макаръ и да сж често пжти по-импулсивни, по-поетични и по-толерантни къмъ другитѣ, всѣкога иматъ по-малка сила да осществяватъ своитѣ планове и да ги прокарватъ въ живота.

Горната фаланга (рис. 5a) на палеца, характеризова волята и личната инициатива у човѣка, втората фаланга (рис. 5b)—логиката, разсжждението, а третата, (рис. 5c), онази, която е сраснала съ ржката — чувствителността, емоционалното му естество, а сжщеврѣменно и силата да осществява своитѣ замисли. Тия три елемента на нашата индивидуалностъ трѣбва да бждатъ въ равновѣсие или хармония у всѣки човѣкъ и за степента на тая уравниовѣсеностъ ние сждимъ по относителната дължина на отдѣлнитѣ фаланги на палеца. Да вземемъ случая когато волята и логиката у човѣка сж

еднакво силно развити — както показва наблюдението, тогава и горната фаланга на палеца е равна по дължина на срѣдната.

Ако волята е по-силно развита отъ логиката, то ние имаме човѣкъ, който винаги настоява на правото си, не слуша ничий съвѣтъ и е неразуменъ въ своитѣ рѣшения и изисквания. Всички тирани и деспоти, които натрапватъ на всѣка цѣна волята си на другитѣ, било въ обществото или сѣмейството, иматъ горната фаланга на палеца си значително по-дълга отъ срѣдната.

Напротивъ, ако втората фаланга е много по-дълга отъ горната (рис. 5), то логиката наддѣлява надъ волята, и макаръ че тоя човѣкъ идва самъ до правилни рѣшения, лесно имъ измѣня, нѣмайки достатъчно воля да настоява на своето. Такива хора сж не само нерѣшителни и неспособни за съпротива, ами сж и невъздържани, капризни и по-лесно отъ другитѣ хора изпадатъ въ състояние на бурна радостъ, както и въ пориви на дълбока скръбъ.

Степенята, до която е развита третата фаланга на палеца съотвѣтствува на способността у човѣка да люби, както въ висша, идеална смисълъ на тая дума (любовъ къмъ Бога, родината, сѣмейството), така и въ нисша, полова. Кждѣ е насочена у човѣка тая сила на любовта, зависи отъ неговия мораленъ уровень и отъ възпитанието, що е получилъ отъ сѣмейството или въ училището. Развитието на горната частъ отъ третата фаланга, погледнато отъ вътрѣшната страна на ржката (хълма на Венера) характеризира висшата любовъ, а долната частъ — животинската или полова любовъ.

Ако палецътъ има квадратна или жглеста форма (рис. 8), това показва настойчивостъ и стремежъ къмъ господство. Ако при това, палецътъ е твърдѣ широкъ, туй означава човѣкъ непримиримъ и неотстъпчивъ, който не се съгласява на никакви компромиси, а често и жестокъ.

Ако цѣлиятъ палецъ е малъкъ и каточели подутъ, то ние имаме работа съ сприхавъ и леко раздразващъ се егоистъ.

Най-добъръ типъ палецъ — туй е палеца съ коническа форма. (Рис. 7) Такъвъ палецъ означава спо-

койствие, мекота, уравнивѣсеностъ, съ една рѣчь характеренъ е за „хора-джентлемени“, въ хубавата смисълъ на тая дума.

Остра или заострена фаланга показва способностъ за вникване въ „вътрѣшната сжщина“ или „душата“ на хората, макаръ че отъ друга страна, — а понѣкога и едноврѣменно — такава форма на палеца се срѣща у хора, изпадащи както се казва, въ „настроение“.

Хора, у които горнята фаланга на палеца е топчеста (рис. 9) сж груби, сприхави, похотливи, зли и злопаметни. Ако иматъ такава топчеста фаланга и на двѣтѣ ржцѣ, то при неблагоприятни външни условия и при гнѣвни избухвания, тѣ сж способни на убийство или друго нѣкакво грубо насилие.

За мъже съ такива палци се казва, че сж отъ ония, за които никой „се не мъжи“. Но и жени съ подобни палци трѣба да се отбѣгватъ.

Ако втората фаланга на палеца е по-тѣсна отъ горнята (рис. 16), това показва у човѣка дипломатически и артистични способности, както и умѣние да се приструва.

Върхътъ на палеца може да стърчи навънъ (рис. 12) или да гледа къмъ ржката (рис. 11). Въ зависимостъ отъ степенъта на стърченето, ние имаме въ първия случай — великодушие, приспособимостъ, която при много силно огъване навънъ може да достигне до унижение или както казватъ „подлизурство“ прѣдъ другитѣ, сир. до загубване на своята индивидуалностъ. Въ втория случай — туй ще означава прѣдпазливостъ, недовѣрие, плашливостъ.

Възелътъ между първата и втората фаланга се нарича „възелъ на независимостъта“, а възела между втората и третата (долнята) — „възелъ на симетрията“. Колкото по сж развити тия възли, толкова сж по-развити и тия качества.

Тѣй като цѣлиятъ палецъ изобщо прѣдставя индивидуалностъта на човѣка, то ясно е, че кога човѣкъ крие палеца си въ юмрука, съ това той единъ видъ укрива своята индивидуалностъ.

Дѣцата и тежко болнитѣ (запримѣръ епилептицитѣ въ врѣме на припадѣкъ) криятъ по този на-

чинъ палеца си. У дѣцата туй говори за недоразвитостъ на личността, а у болнитѣ за врѣменна загуба на своето „азъ“. Но ако единъ възрастенъ и здравъ човѣкъ крие по такъвъ начинъ своето „азъ“, то причината за това трѣба да се търси не само въ неразвитостта на неговата индивидуалностъ, а ще трѣба да се отдаде или на потиснато, угнетено настроение, или на свѣнливостъ или на съзнателно скриване на намѣреніята си. Затова се прѣпоръчва прѣдпазливостъ въ отнoшенията ни къмъ хора, които тулятъ, при разговоръ, палеца си въ юмрука.

У древнитѣ римляни стиснатата въ пестникъ ржка съ дигнатъ нагорѣ палецъ е означавала „животъ“, а съ спуснатъ надолу палецъ — „смъртъ“. Сжщо така, но вече инстинктивно, младиятъ и жизнерадостенъ човѣкъ, като види нечакано своята възлюблена, издига радостно ржцѣ като държи палеца си насоченъ нагорѣ, а изнемощѣлиятъ старецъ, простирайки ржцѣ къмъ близкитѣ си, държи палцитѣ си отпуснати надолу.

Казаното дава поводъ да се прѣдположи,—па и наблюденията потвърждаватъ това—че за жизнерадостта и здравето на човѣка можемъ да сждимъ по това на кждѣ сж насочени — нагорѣ или надолу — палцитѣ на протегнатитѣ напрѣдъ ржцѣ.

По-голѣмата или по-малка подвижностъ на палеца говори за по-голѣма или по-малка „подвижностъ на ума“. Хора, които мжчно или малко (до 45° отъ дланьта или по-малко) отдѣлятъ палеца си, трудно или слабо съобразяватъ, когато пъкъ ония, у които подвижността на палеца е по-голѣма — сж по-съобразителни и по-схватливи.

Типове прѣсти.

Основнитѣ типове прѣсти сж два: гладки (рис. 15, 16 и 17) и вжзлести (рис. 18, 19 и 20).

Гладкитѣ прѣсти изобщо сж характерни за ония, които лесно възприематъ външнитѣ събития, лесно схващатъ мислитѣ на другитѣ хора, но които сжщо така сравнително бързо забравятъ възприетото и не вникватъ въ дълбочината на мислитѣ и постжпкитѣ,

сир. това сж люде, които сж повече или по-малко поврѣхностни.

„Възлитѣ“ каточели симболизуватъ ония мѣчно-тии, които ще срѣщне извѣстна мисълъ или външно събитие, доклѣ бждатъ възприети или постигнати отъ индивида. Но веднѣжъ проникнали въ мозѣка на човѣкъ съ възлести прѣсти, тѣ лесно не се заличаватъ, а се прѣработватъ и подхвърлятъ на строгъ анализъ и синтезъ. (При едри рѣцѣ—анализъ, при малки—синтезъ).

На старини у повечето хора прѣститѣ обикновено ставатъ възлести — нѣщо което говори за измѣнение на тѣхнитѣ възприятия.

Но тѣй като и у млади хора се срѣщатъ възлести прѣсти, а у стари — гладки, то тия два типа прѣсти не сж свързани изобщо съ възрастта на човѣка.

Разбира се, трѣба да се обърне внимание на това, доколко сж развити възлитѣ. Колкото сж по-развити тѣ, толкова по-рѣзко се проявяватъ изтъкнатитѣ чѣрти. Практиката показва, че у повечето разсѣдѣчни хора прѣститѣ иматъ възли, или поне наченки отъ възли.

Въ зависимостъ пѣкъ отъ формата, прѣститѣ могатъ да бждатъ:

1) лопатовидни (Рис. 11 и 20),

2) квадратни (Рис. 16 и 20),

3) конически (Рис. 15 и 18) и

4) остри (Рис. 21), когато не цѣлиятъ прѣстъ, а само нокътната фаланга има коническа форма.

Характерътъ на първитѣ три типа прѣсти отговаря на характера на едноименнитѣ типове рѣцѣ (вж. типове рѣцѣ).

Четвъртиятъ типъ прѣсти — остриятъ — е характеренъ за хора, у които прѣобладаватъ „вътрѣшнитѣ“ душевни подбуди, като запримѣръ религиозностъ, идеализъмъ и безразличие къмъ материалнитѣ блага. Това прѣобладаване на душевнитѣ подбуди лесно довежда при твърди остритѣ прѣсти до афектация въ гласа и жестоветѣ, непрѣдпазливостъ, прѣувеличаване, фанатизъмъ и дори лѣжа.

И така, ние имаме два основни типа прѣсти — гладки и възлести, и четири различни форми на прѣститѣ.

На рисункитѣ сж изобразени:

Рис. 15. Гладъкъ и кониченъ прѣстъ.

Рис. 16. Гладъкъ и квадратенъ прѣстъ.

Рис. 17. Гладъкъ и лопатовиденъ прѣстъ.

Рис. 18. Възлестъ и кониченъ прѣстъ.

Рис. 19. Възлестъ и квадратенъ прѣстъ.

Рис. 20. Възлестъ и лопатовиденъ прѣстъ.

Да разгледаме характернитѣ свойства на изтъкнатитѣ типове и форми, като ги приложимъ къмъ всѣки прѣстъ по отдѣлно.

Ще започнемъ съ показалеца, наричанъ въ древность прѣстъ на Юпитера. Съ това, както и съ други нѣкои митологични имена е твърдѣ удобно да се ползуваме, защото благодарение на тѣхъ съ една само дума се обхваща цѣла група характерни чѣрти на човѣка.

Ю п и т е р ъ прѣдставя стремежъ къмъ власть, къмъ видно положение и почитъ, спокойствие, гордостъ, увѣреностъ, религиозность, търсене на истината и т. н., а прѣста на Юпитера служи за посочване цѣлѣта или на правлението, както въ всѣкидневния животъ, така и въ духовната симболика. Така напр. свещенослужителтъ посочва съ показалеца на горѣ — къмъ Бога, полководеца — къмъ врага и т. н. Освѣнъ това, на всички е познатъ жеста на старитѣ, кога плашатъ съ показалець младитѣ, като запримѣръ баща сина си и т. н.

Дигнатиятъ нагорѣ показалець означава сжщо и „внимание!“ Приближенъ до устнитѣ: „мълчание!“

Това сж все жестове, чието значение е свързано съ проявата на типичнитѣ за Юпитера черти на характера.

Ние, разбира се, не можемъ си прѣдстави, Юпитеръ да заплашва съ кривъ показалець, па и бащата или свещеникътъ не биха жестикулирали съ него, ако имаха изкривени и не добръ сложени показалци.

Наблюденията показватъ, че хора, които иматъ твърдѣ малък, или поврѣденъ или пъкъ кривъ показалець, не обладаватъ и ония свойства на характера, които се зоватъ „юпитеровски“. Затова и въ живота такива люде обикновено не достигатъ трайно и почтено

„юпитеровско“ положение, а играят по-незабълъзна на роль.

Ако юпитеровият пръст е несъразмърно дълъгъ, това показва гордостъ, високомърие и желание за властъ.

Ако юпитеровият пръст е конически или остъръ, това говори за силна склонностъ къмъ всичко красиво въ природата, изкуството и всъкидневния животъ, а при богослужения и праздненства хора съ такъвъ юпитеровъ пръстъ обичатъ пишнитъ церемонии. Колкото е по-гладъкъ при това показалецътъ, толкова по-голъмо значение се придава на външнитъ форми, въ ущърбъ на вътрѣшния смисълъ. Вътрѣшниятъ смисълъ получава първенство, ако дългиятъ Юпитеровъ пръстъ е възлестъ. Въ последния случай, обикновено редомъ съ това, се забълъзва и стремежъ къмъ религиозна, политическа или социална независимостъ.

Жглестъ или квадратенъ Юпитеровъ пръстъ показва систематичностъ въ юпитеровскитъ стремежи, сирѣчь човѣкъ съ такъвъ показалецъ търси правдата настойчиво и навредъ. Колкото по е гладъкъ пръста, толкова областта на тия стремежи е по-близка до изкуството — колкото е по-вжзлестъ, толкова е по-близка до науката.

Лопатовиденъ Юпитеровъ пръстъ се срѣща твърдѣ рѣдко. Той говори за болезнени стремежи и търсения въ областта на религията и мистиката.

Срѣдниятъ пръстъ, наричанъ въ древностъ пръстъ на Сатурна, характеризова: меланхолия, вътрѣшно безпокойство, любознателностъ, дълбоко вмисляне и душевни разногласия.

У лопатовиднитъ Сатурнови прѣсти тия често пжти тежки свойства на характера сж сравнително най-благоприятно уравновѣсени. Човѣкъ съ такъвъ Сатурновъ пръстъ е способенъ да върши съ ржцѣтъ си каква да било работа. Особено пъкъ е пригоденъ: при гладъкъ пръстъ — за работа въ областта на приложнитъ изкуства и науки, а при възлестъ — въ областта на техниката и механиката.

Квадратниятъ Сатурновъ пръстъ показва дълбоко вмисляне въ всичко що става вънъ огъ него (кога е

гладък), и въ всѣка вжтрѣшна прѣживѣлица (кога е възлестъ), — нѣщо което е свързано съ душевни раздвоения и борби.

Остъръ Сатурновъ прѣстъ — какъвто по-рѣдко се случва — се срѣща у хора съ промѣнливо настроение и неуравновѣсенъ характеръ.

Ако Сатурновиятъ прѣстъ, сравненъ съ другитѣ прѣсти, е дебелъ и нѣкакъ „тежъкъ“ на гледъ (Рис. 4), това говори за тежки вжтрѣшни прѣживѣвания и меланхолия. Смогне ли такъвъ човѣкъ да прѣодолѣе своитѣ вжтрѣшни тягости, той бездруго ще изпъкне положително и ярко изсрѣдъ околната срѣда. Такъвъ прѣстъ ще да е имала очевидно — както се вижда по повечето фотографии — основателката на Теософското Общество, Е. П. Блаватска.

Безименниятъ или слънчевъ прѣстъ изразява идеализма, изкуството, радостта и свѣтлината на живота.

Ако тоя прѣстъ е силно изкривенъ или поврѣденъ (запр. ако му липсва нокътъ), това показва липса на идеализмъ, радостъ (слънце) въ живота. Такъвъ прѣстъ се наблюдава често у прѣстѣпниците.

Формата на слънчевия прѣстъ показва какъ се отнася човѣкъ къмъ изкуството и какъ го разбира.

Така, гладкиятъ и кониченъ безименъ прѣстъ е свойственъ на пѣвци и поети, гладкиятъ, но квадратенъ прѣстъ е повече свойственъ на пианиститѣ, или на люде, които сж се посветили на теория на музиката или на учителство въ областта на изкуството. Квадратниятъ слънчевъ прѣстъ е свойственъ сжщо на литераторитѣ.

Интересно е, че хора съ остри прѣсти, колкото и добръ да сж развити музикалнитѣ имъ способности, не сж въ състояние да овладѣятъ висшата техника на свиренето и затова не могатъ да станатъ виртуози-пианисти.

Гладъкъ и лопатовиденъ слънчевъ прѣстъ показва способностъ въ областта на приложнитѣ изкуства. Ако сжщеврѣменно третата—долня—фаланга на тоя прѣстъ е особено дълга, това показва способностъ къмъ скулптура или ваяние.

Всичко казано за слънчевия пръстъ се отнася до гладката му форма. Ако слънчевият пръстъ не е гладък, а възлестъ, то съ това се набѣлѣзва извѣстна чѣрта на интелектуалностъ—нѣщо което внася въ естетичнитѣ прѣживѣвания разсѣдъченъ елементъ (при лопатовиденъ пръстъ), излишна точностъ и пунктуалностъ (при квадратенъ пръстъ), сирѣчь все елементи, които не съотвѣтствуватъ на понятието за чисто изкуство.

Наопаки, всичко казано за тритѣ форми на гладкия слънчевъ пръстъ се усилва при конична или художествена форма на ржката, при развитъ или заостренъ палецъ и нѣжна, мека ржка. Изживѣването на красотата и художнишкиятъ усѣтъ въ тоя случай достигатъ по-високо развитие.

Кутрето или прѣста на Меркури, въ зависимостъ отъ своята форма и развитие, характеризова отношението ни къмъ наука, търговия, промишленостъ, показва степенята на нашата самостоятелностъ и ловкостъ въ работитѣ, на организационнитѣ ни и ораторски способности, а сѣщо тъй и честността.

Ако малкиятъ пръстъ е изкривенъ, то у мъжа това говори за прѣдразположение къмъ полова слабостъ, което е свързано характерологично и съ извѣстна духовна немощъ. Ако е изкривенъ малкиятъ пръстъ у жената, то туй често е признакъ за неправилно положение на матката. Твърдѣ силно изкривяване показва, че тия болезнени явления заплашватъ да доведатъ индивида до ненормалностъ.

Като държимъ смѣтка за значението на възлеститѣ и гладки прѣсти, да разгледаме тритѣ общи форми на меркуровия пръстъ.

При квадратна форма на тоя пръстъ имаме организационни и комерчески способности, стремѣжъ къмъ учение и къмъ точната наука.

Конически и остъръ меркуровъ пръстъ показва стремѣжъ къмъ мистика и окултизмъ.

Лопатовиденъ меркуровъ пръстъ, при наличността и на други отрицателни знакове и линии говори за склонностъ къмъ лъжа и кражба.

Ония, които начеватъ да изучаватъ формата на прѣститѣ се натъкватъ на първо врѣме на голѣми труд-

ности при опрѣдѣляне на типоветъ — квадратенъ, кониченъ, лопатовиденъ и остъръ.

Различаването на лопатовидния типъ отъ другитѣ е още сравнително лесно, макаръ че разширениятъ и като чели прѣмазанъ връхъ на такъвъ прѣстъ не се вижда още на пръвъ погледъ. Лопатовиднитѣ прѣсти правятъ понѣкога впечатление на нѣщо разплюснато, сѣкашъ върховетѣ на прѣститѣ сж нѣкакъ прѣмазани.

Чистъ типъ конични или квадратни прѣсти се срѣща твърдѣ рѣдко, тъй като прѣститѣ на повечето хора само се приближаватъ по форма до единъ отъ тия типове. Въ тоя случай трѣба да се опрѣдѣли, къмъ кой отъ двата типа дадениятъ прѣстъ се приближава най-вече — и кога това се открие — да се даде характеристика сжщо тъй близка до казаното по-горѣ, сирѣчь трѣба постоянно да се държи смѣтка, че истинскиятъ характеръ на човѣка лежи между двата типа, и че само се приближава до една отъ рѣзкитѣ характеристики дадени по-горѣ.

Послѣ начеващитѣ често се очудватъ, че у единъ и сжщи човѣкъ прѣститѣ биватъ понѣкога различни по форма. Запримѣръ показалецътъ кониченъ и гладкъ, срѣдниятъ — лопатестъ съ неголѣми възли и т. н. Такива ржцѣ се срѣщатъ често и даватъ възможность да се сжди твърдѣ опрѣдѣлено за общитѣ чърти на характера.

Общо за прѣститѣ.

Ако сравнимъ хора съ дълги и хора съ къси прѣсти, то ще установимъ, че първитѣ могатъ де бждатъ негли много старателни, да се впускатъ въ подробности, но хората съ къси прѣсти (особено квадратни) по-добрѣ виждатъ общото. Затова най-добри администратори, директори на крупни прѣдприятия, полководци, ще бждатъ людетѣ съ къси прѣсти. За такъвъ пжтъ въ живота хора съ дълги прѣсти сж непригодни, макаръ и да сж по-разсждливи, по-търпѣливи, по-грижливи, а често и по-меки въ обноскитѣ си и по-спокойни въ сравнение съ ония, които иматъ къси прѣсти.

Твърдѣ къси прѣсти на голѣма ржка говорятъ за умствена умора. Това е признакъ на скучни и лековѣрни събесѣдници.

Сжщо така и твърдѣ дългитѣ прѣсти даватъ отрицателенъ типъ хора, които се губятъ въ подробности, които обаче нѣматъ никакъвъ кржгзоръ и сж боязливи.

Ако Юпитеровиятъ прѣстъ е по-дълъгъ отъ слънчевия (рис. 25), то въ основата на характера прѣобладаватъ материалнитѣ интереси и стремежи.

Ако слънчевиятъ прѣстъ е по-дълъгъ отъ Юпитеровия (рис. 24), то въ основата на характера прѣобладаватъ идеалнитѣ интереси и стремежи.

Въ рѣдки случаи виждаме, на дѣсната ржка слънчевиятъ прѣстъ да е по-дълъгъ отъ юпитеровия, а на лѣвата, наопаки, юпитеровиятъ прѣстъ по-дълъгъ отъ слънчевия. Това наблюдение ни дава основание да прѣдполагаме, че такъвъ човѣкъ е прѣживѣлъ нѣкакъвъ прѣломъ въ живота (дори може би, драма, тежка бѣда), който го е довелъ до измѣняване на основнитѣ му възгледи и стремежи. Лѣвата ржка показва миналото, а дѣсната — сегашното, и слѣдователно въ горния случай, човѣкъ е станалъ по-идеаленъ въ възгледитѣ си отпрѣди. При обратно отношение въ дължината на двата прѣста, за които е дума, разбира се, и изводътъ ще бжде обратенъ.

Ако слънчевиятъ прѣстъ се приближава до дължината на Сатурновия, това показва присжтствие на „азартъ“ въ природата на дадения индивидъ. Подъ думата „азартъ“ не трѣба да се подразбира само склонность къмъ азартни игри, но и къмъ други постжпки, които сж свързани съ смѣлость и рискъ, било на война било въ политика, търговия или дори въ любовта. Дълъгъ аполоновъ прѣстъ показва само че неговиятъ притежател е „азартенъ“, въ противовѣсъ на хора, по характеръ не „дрѣзващи“.

Твърдѣ късъ слънчевъ прѣстъ говори за склонность къмъ убийство, особено пкъ ако прѣста е уродливъ и нокътя му е поврѣденъ.

Колкото по е дълъгъ, крѣпкъ и подвиженъ меркуровиятъ прѣстъ, толкова е по-самостоеенъ и независимъ характера на човѣка, толкова е по-богато ода-

ренъ той отъ природата. Твърдѣ малко хора могатъ да си движатъ кутрето независимо отъ другитѣ прѣсти, когато тази именно способностъ при добръ развито и дълго кутре показва независимостъ въ сжжденията и вжтрѣшна свобода у човѣка, — нѣщо което най-добръ се опрѣдѣля съ теософския изразъ „човѣкъ съ добра карма“.

Колкото по е дълго кутрето, толкова по-голяма способностъ има тоя човѣкъ къмъ ораторското изкуство, макаръ че послѣдното, при липса на практика, се проявява само въ обща „ловкостъ на рѣчта“, или въ дарбата всѣкога да се намѣри точната дума, въ умѣнието да се говори и т. н. За дългъ се смѣта оня Меркуровъ прѣстъ, който достига по-горѣ отъ сгввката между първата и втора фаланга на безименния — слънчевия — прѣстъ.

Меркуровиятъ прѣстъ въ никой случай не трѣба да произвежда впечатлѣние на нѣщо слабо или неразвито — нѣщо, което при дългъ нокътъ се явява като признакъ на израждане, а при късъ — показва слабо здраве.

Ако меркуровиятъ прѣстъ съ много не достига сгввката между първата и втора фаланга на безименния прѣстъ, той се смята за малкъ, а туй означава, че притежателятъ на такъвъ прѣстъ е не дотамъ самостоятеленъ въ мисли и дѣла и вжтрѣшно е като че ли не свободенъ. Хора, които иматъ такива малки кутрета, често живѣятъ по чуждо напжтствие, не сж прѣдприемчиви и не проявяватъ починъ.

Най-високиятъ типъ хора съ такова малко кутре — това сж женитѣ-домакини и любящитѣ майки, цѣлниятъ интересъ на които е усрѣденъ въ сѣмейството и за сѣмейството. Но задъ границитѣ на дома си тѣ не излизатъ. Това тѣ прѣдоставятъ на мъжа си и на другитѣ.

Освѣнъ това, малко кутре, прѣдразполага и къмъ поезия.

Въ нѣкои ржцѣ прѣститѣ на Юпитера, Слънцето и Меркурия сж изкривени малко къмъ Сатурновия — всичкитѣ прѣсти „гледатъ“ сѣкашъ къмъ срѣдата. Това показва, че такъвъ човѣкъ се не разпилѣва, не си по-

ставя нѣколко различни една отъ друга цѣли въ живота, а наопаки — набѣлѣзалъ една цѣль — той върви къмъ нея съ твърди стѣпки.

Напротивъ има ржцѣ, чиито прѣсти сж изкривени навънъ отъ Сатурновия прѣстъ. Тия хора не сж способни къмъ сърѣдоточване. Тѣ се разпилѣватъ въ мисли и дѣла и не достигатъ своитѣ цѣли.

Наблюдава се сжщо така, че кога всички прѣсти на ржката сж донѣйдѣ изкривени къмъ Меркуровия или като чели „гледатъ“ къмъ него — туй е признакъ на нечестностъ въ мислитѣ, а понѣкога и въ думитѣ и дѣлата.

Ако се сложатъ ржцетѣ на масата, то у едни ржцѣ прѣститѣ прилѣгатъ къмъ нея, а у други — покътнитѣ фаланги стърчатъ нагорѣ или „гледатъ нагорѣ“ (рис. 22), на трети пъкъ наопаки, нокътнитѣ фаланги, сж наведени надолу, къмъ дланитѣ (рис. 23).

Най-добриятъ или нормаленъ случай е кога прѣститѣ прилѣгатъ точно на масата. Но ако тѣ „гледатъ нагорѣ“, то колкото по сж извити нагорѣ нокътнитѣ фаланги, толкова по е силно развито любопитството, което само въ добри ржцѣ и при слаба извитостъ се отъждествява съ любознателностъ. А сжщерѣменно показва тънкость на чувствата, любезностъ и донѣйдѣ разточителностъ.

При изгъване на горнитѣ фаланги надолу, къмъ дланитѣ, се забѣлѣзва пестеливостъ, която идва, въ зависимостъ отъ величината на огъването, до скжперничество. Ако и втората фаланга на прѣститѣ е сжщо тѣй извита къмъ дланитѣ, това засилва казаното. Твърдѣ рѣдко двѣтѣ фаланги, а сжщо тѣй и ноктетѣ, напомнящи въ случая нокте на хищна птица, сж силно изкривени къмъ дланѣта. Това характеризова не само скжперницитѣ, но и хора, които сж нетолерантни въ отношенията си къмъ другитѣ, егоистични и несправедливи. Такива прѣсти иматъ и лихваритѣ.

Добрѣ развити, подвижни прѣсти показватъ подвиженъ умъ. Прѣсти неразвити и негъвкави показватъ неподвиженъ умъ, а често и тѣпостъ.

Твърдостъта или мекотата на прѣститѣ далечъ не

всѣкога отговаря на твърдостта или мекотата на ржцетѣ въобще, и затова трѣба да се разгледа отдѣлно.

Така, твърдитѣ прѣсти показватѣ пестеливостъ и настойчивостъ.

Мекитѣ прѣсти — импулсивна натура съ бързо мѣнящи се настроения, а често и повишена чувствителностъ.

Така нареченитѣ „тлѣсти прѣсти“ показватѣ чувствени люде, които обичатѣ насладитѣ въ живота. Но ако при това ржката е твърда, тоя човѣкъ не се грижи много-много за своя комфортъ, макаръ и да не се отказва отъ него.

Голѣми, тлѣсти прѣсти съ ямички, говорятъ за много енергия при проява на чувствата.

Ставитѣ на прѣститѣ.

Нормалното съотношение въ дължината на прѣстнитѣ стави се опрѣдѣля отъ така нареченото „златно сѣчение“. То се изразява въ това, че дължината на втората прѣстна фаланга, въ идеалния случай, се явява величина, срѣднѣо пропорционална между дължината на първата и третя фаланга на даденъ прѣстъ. Или иначе казано: първата фаланга по дължина се отнася къмъ втората, както втората къмъ третата. Изразимъ ли тая формула съ цифри, ще имаме: ако първата фаланга е дълга 2,5 сантиметра, а втората 3,5 см., то третата трѣба да бжде у абсолютно правилния прѣстъ 4,9 см. Дължината на ставитѣ се мѣри по външната страна на прѣститѣ.

Разбира се, това съотношение трѣба да се разбира само като теоретиченъ идеалъ за съразмѣрностъ на прѣстнитѣ фаланги, който служи само като масщабъ за нашитѣ сжждения, защото по-нататѣкъ ще стане рѣчь за значението на по-дължитѣ и по-къси фаланги.

Изобщо, по първата фаланга на прѣститѣ сждатъ за разсждѣка или духа на човѣка. По втората — за душата и душевнитѣ възприятия, по третата — за материалнитѣ елементи въ характера на човѣка.

На ония, които сж запознати съ учението за тритѣ

основи на битието вложени у човѣка — запримѣрь съ учението на теософитѣ, които говорятъ за умственъ, и астраленъ и материаленъ свѣтъ, или съ учението на доктора по медицина Ханишъ, който говори за интелектуаленъ, спиритуаленъ и материаленъ свѣтове — дадената тукъ обща характеристика (тройността) на фалангитѣ ще имъ даде по-дълбоко разбиране за вътрѣшния смисълъ на тая класификация. Тя може да се изрази и съ думитѣ: „духъ, душа и материя“, или „мисълъ, слово и дѣйствиe.“

Въ общия случай, ако първитѣ фаланги на прѣститѣ сж по-дълги отъ нормалнитѣ, това говори за развитие прѣдимно на духовнитѣ стремежи или сили. Ако вторитѣ фаланги сж по-дълги отъ нормата — имаме развитие прѣдимно на душевнитѣ сили, а ако третитѣ фаланги сж по-дълги отъ нормата — това говори за развитие прѣдимно на материалнитѣ сили въ характера.

Ако тия фаланги при това сж по-дебели отъ другитѣ, то това говори за отрицателно развитие на горнитѣ качества.

Първитѣ два случая надали се нуждаятъ отъ понататъшни обяснения, но на третитѣ фаланги ще трѣба да се поспремъ.

Така, ако третитѣ фаланги на прѣститѣ сж по-дълги отъ нормата, това говори за силенъ стремежъ къмъ материялно обогатяване. Доколко тоя стремежъ е осществимъ, за туй се сжди по други признаци (напр. възли на прѣститѣ, типъ на ржката и прѣститѣ, линии на ржката и т. н.).

Ако третитѣ фаланги сж дебели и тлъсти, то ние имаме предъ себе си хора, цѣлиятъ жизненъ интересъ на които е вложенъ въ материалнитѣ удоволствия, като ядене и пиене, облѣкло, обстановка, а сжщо и любовъ къмъ чувствени наслади. Силно изразенъ такъвъ типъ прѣсти се наблюдава у куртизанкитѣ, които сж станали такива само поради силното си и изключително влечение къмъ удоволствията.

Пристѣпвайки къмъ разборъ на значението на отдѣлнитѣ фаланги у прѣститѣ, ние трѣбва въ всѣки отдѣленъ случай да съчетаваме общото значение на

дадения пръстъ съ общото значение на първата, втора и трета фаланга.

Така, първата фаланга на Юпиеровия пръстъ ще прѣдставя отъ една страна характернитѣ черти на Юпитера (цѣлия пръстъ), а отъ друга страна — разсѣдка или духовнитѣ елементи на характера (първа фаланга). Съчетавайки двѣтѣ понятия, ние добиваме като обща характеристика на първата фаланга у Юпитеровия пръстъ — духовнитѣ стремежи у човѣка. Слѣдователно, ако тя е дълга и добрѣ развита, то и духовнитѣ стремежи сж съотвѣтно на това — силни и добрѣ развити.

Разглеждайки втората фаланга на Юпитера, ние имаме отъ общата характеристика на пръста все сжшитѣ юпитеровски чѣрти, а отъ общата характеристика на фалангитѣ — душевнитѣ възприятия. Съчетавайки двата елемента, ние ще добиемъ — обмисляне, претегляне и обсжждане. Хора съ дълга и добрѣ развита втора фаланга на юпитеровия пръстъ принадлежатъ къмъ положителния типъ „мже на здравия разумъ“, сирѣчь къмъ оня типъ люде, които иматъ способността да се вмислятъ въ обстоятелствата или положението на човѣка, сѣмейството, обществото или държавата и да дадатъ обстоенъ, мотивиранъ и обикновено добѣръ съвѣтъ.

Като разсжждаваме по сжщия начинъ за третата фаланга на Юпитеровия пръстъ, ние имаме практичното осжществяване на Юпитеровитѣ стремежи (характеризувани съ първата фаланга) и Юпитеровитѣ намѣрения (характеризувани отъ втората фаланга). Сирѣчь, ако фалангата е дълга и добрѣ развита, то способността за практично осжществяване на нѣщата е на лице.

Докато за Юпитера се явява характеренъ стремежа напрѣдъ, за Сатурна е характерно желанието да възприема, да разбира и да се вглѣбвява. Споредъ това, първата фаланга на Сатурновия пръстъ ще означава духовна възприемливостъ, втората — душевно вглѣбвяване, а третата — практична работа и спортъ.

Методътъ за логично обясняване значението на отдѣлнитѣ фаланги у Сатурновия пръстъ е сжщия както

и при разбора на фалангитъ у Юпитеровия пръстъ. Той не е прѣдаденъ тукъ въ подробности, тъй като общиятъ ходъ на мисълта е сжщиятъ и затова лесно може да се повтори.

Сжщо така и значението на отдѣлнитѣ фаланги на слънчевия и меркуриевъ пръсти се дава само като окончателни изводи, които не е мжно да се провѣрятъ по пжтя на логиката.

И така, първата фаланга на слънчевия пръстъ характеризира творческитѣ стремежи на човѣка, втората фаланга — душевнитѣ възприятия, а третата — практичнитѣ постижения въ областта на изкуството.

Първата фаланга на Меркуровия пръстъ — духовниятъ подеъмъ, втората фаланга — находчивостта, а третата — обикновенитѣ стремежи или резултата отъ материалнитѣ дѣла, сир. печалбата.

Пжтътъ, по който вървѣхме за да добиемъ приведенитѣ по-горѣ характеристики на отдѣлнитѣ фаланги у отдѣлнитѣ пръсти, тукъ е построенъ само върху логиката, за да се облекчи запомването. До сжщия резултатъ бихме дошли ако се спрѣхме на практични наблюдения, тъй като всичко казано по-горѣ се потвърждава напълно отъ практиката.

Разбира се, че както и въ всички други случаи, прѣкаленото развитие или дължина на извѣстна фаланга дава поводъ да се прѣдполага силното развитие на нѣкоя чърта въ характера — нѣщо което винаги е отрицателно, защото само при обща хармония на всички съставни елементи въ характера се получава единство, сила и цѣлностъ на човѣшката натура.

Сжщото е и кога една отъ фалангитѣ е твърдѣ малка или слабо развита (запр. не се свива), — и въ тоя случай пакъ можемъ да извадимъ отрицателенъ изводъ.

Хълмове.

Споредъ както е показано на рис. 27, на ржката сж разположени хълмоветѣ на Юпитера, на Сатурна, на Слънцето, Меркурия, Венера, Луната, както и голѣмиятъ и малкъ хълмъ на Марса.

Тия хълмове могат да бждат развити нормално, могат да бждат твърдѣ голѣми, могат да сж недоразвити, а сжщо така могат и съвършено да отсжтствуватъ.

Ако се вмислимъ въ характера на отдѣлнитѣ планетни типове (вж. по-нататѣкъ), то лесно можемъ си прѣдстави, що трѣбва да се разбира запримѣръ подъ добъръ или нормаленъ типъ на Юпитера или Сатурна. Доброто или нормално развитие на хълма показва, че сж развити положителнитѣ черти въ характера на дадения планетенъ типъ.

Ако хълмътъ е развитъ твърдѣ силно и изпѣква сѣкашъ съ голѣмината си, то свойствата, които той проявява трѣба да се смятатъ като прѣкомѣрно развити — нѣщо което носи вече отрицателенъ характеръ.

Недостатъчното развитие на хълма или неговото отсжтствие (намѣсто хълмъ — падина) показва, че свойствата, що характеризуватъ тоя хълмъ отсжтствуватъ у даденото лице.

Закримѣръ, ако хълмътъ на Юпитера е развитъ нормално, това говори за естественъ стремежъ у човѣка да напѣдне и се прояви въ живота. Ако хълмътъ е силно развитъ, то тоя стремежъ взема болезненъ характеръ и се прѣвръща въ неудържимо влечение къмъ власть, почитъ и богатство.

Остжтствието на Юпитеровъ хълмъ показва липса на всѣкакви стремежи, а слѣдователно и неуспѣхъ въ живота.

Като разсждаваме по сжщия начинъ и за останалитѣ хълмове, ние лесно можемъ извлѣче по логиченъ пжтъ изводитѣ, които ни сж необходими. Трѣба само ясно да си прѣдставяме характера на всѣки отдѣленъ планетенъ типъ.

Не привеждаме тукъ тоя анализъ, защото изучащиятъ хирология, стига да положи малко усилие, ще дойде и самъ до вѣрни изводи.

Но като общо правило, ние можемъ, слѣдъ като опрѣдѣлимъ кой хълмъ въ ржката е най-развитъ, да сждимъ за темперамента на човѣка.

Така, ако е най-развитъ:

хълма на Юпитера — темпераментът е
сангвиниченъ,

хълма на Сатурна — меланхоличенъ,

хълма на Слънцето — слънчевъ,

хълма на Меркурия — нервенъ,

хълма на Венера — чувственъ,

хълма на Марса — холериченъ,

хълма на Луната — флегматиченъ.

Често хълмоветъ лежатъ малко настрана отъ мѣсто-
то, дѣто би трѣбало да се намиратъ. Въ такъвъ случай
и свойственитъ имъ качества се намиратъ подъ влия-
нието на оня хълмъ, къмъ който сж се отмѣстили. Ако
запримѣрь слънчевиятъ хълмъ е прѣмѣстенъ къмъ мер-
куровия, то идеалнитъ, художествени стремежи, или съ
една рѣчь слънчевитъ подбуди у тоя човѣкъ се нами-
ратъ подъ влияние на неговитъ комерчески интереси.

Случва се сжщо, двата хълма да се сливатъ въ
единъ. Това показва, че и даденитъ свойства на харак-
тера сж единъ видъ споени въ едно. Като имаме прѣдъ
видъ току-що приведения примѣрь, ние ще извадимъ
заклучение, че художеството и търговията у даденото
лице сж неразлжчни.

Тѣй като всѣки планетенъ типъ обхваща цѣлъ
редъ характерни свойства въ човѣка, то при подобно
влияние или сливане на хълмоветъ не е лесно да се
опредѣли, какви именно свойства въ дадена ржка влия-
ятъ едно на друго или сж „слѣти въ едно“. Свѣдения
въ това отношение ни даватъ други наблюдения, като
запр. формата на прѣститъ, линиитъ и т. н.

За оня, който започва да проучава хирологията,
изтъкнатитъ по-горѣ положения, ще се сторятъ негли
твърдѣ сложни. И наистина, практичното прилагане на
тия именно положения прѣдставя най-трудната частъ
отъ цѣлата хирология. Затова, авторътъ на книгата
прѣпоржчва основното проучване на „хълмоветъ“ да
се започне тепърва слѣдъ като се усвои добръ цѣлия
останалъ курсъ.

Нокти.

Нокътъ съ нормална дължина заема точно половината отъ връхната фаланга на пръста. Ако нокътъ е по-малкъ отъ половината първа фаланга, той се смѣта за късъ (рис. 13), ако е по-голѣмъ отъ половината — дълъгъ (рис. 14).

Начинътъ, по който се рѣжатъ ноктитѣ при това не играе роль и при приведенитѣ по-нататкъ положения се обръща внимание само на тая частъ отъ нокътъ, която не може да се обръже.

Дългитѣ нокти характеризуватъ люде, които обичатъ да се вмислятъ, които сж спокойни, сдържани, вѣжливи и отстъпчиви. Ако нокътъ е твърдъ дълъгъ, забѣлзва се мудностъ, недовѣрие, скритностъ въ работитѣ, а сжщо така стѣснителностъ и отсъствие на агресивностъ.

Хора съ къси нокти сж по-логични, по-дѣятелни, по-склонни къмъ критика и контролъ, по-чевръсти на дума и на дѣло. Ако ноктитѣ сж много къси, това показва спривавостъ, придириливостъ, агресивностъ, неприимиримостъ.

Твърдѣ къси нокти на дебели пръсти сж признакъ на слаба паметъ и неспособностъ за учене.

Хора съ къси нокти нѣматъ успѣхъ въ работитѣ, дѣто трѣбва да идватъ въ досегъ съ публиката, тъй като тѣ лесно ставатъ неучтиви и непривѣтни, благодарение на свойствената имъ критичностъ и склонностъ къмъ възразяване. Но въ работи, които сж свързани съ контролиране, каси, завеждане или управа на имоти, своеобразието на тѣхния характеръ има най-добро приложение и тѣ достигатъ успѣхъ. Обратното се отнася до хора съ дълги нокти.

Твърди нокти показватъ твърда, крѣпка костъ, здраве — най-необходимо условие за успѣхъ въ живота.

Прѣкалено твърди нокти, които напомнятъ по строежа си нокте на хищникъ, показватъ злоба, болезнено самолюбие, нетърпимостъ и жажда за пари.

Меки и тънки нокти — мека костъ — болезненостъ, слабоволие.

Навикътъ да се хапятъ или гризятъ ноктитѣ говори за нервностъ, ипохондрия, а често и ненормална

чувственостъ. Освѣнъ това, такива хора лесно прѣдизвикватъ съ своитѣ думи свади и прѣспирни.

Къси, меки нокти съ нависнало месо върху тѣхъ сж признакъ на силна чувственостъ (у куртизанкитѣ).

Нокти плоски, широки и малко прѣвити нагорѣ се срѣщатъ у хора, които се лесно отклоняватъ отъ правдата, които искатъ да се прѣдставятъ за това, което всжщностъ не сж.

Нокти съ конична форма показватъ стремежъ къмъ правдата, красотата, къмъ всичко хубаво.

Нокти кржгли по видъ и форма и силно издути показватъ прѣдразположение къмъ заболяване на дробоветѣ. Това наблюдение е било направено още отъ Хипократа и затова нокти съ такава форма носятъ названието хипократови.

Здравиятъ нокътъ има въ основата сж бѣла луничка. Отсжтствието на луничка или прѣголѣма луничка показва нервностъ (сърдечнитѣ нерви).

Бѣлитѣ точки и петна на ноктитѣ сжщо говорятъ за нервностъ, малокръвие, непълна циркулация на кръвта, а споредъ старитѣ прѣдания, били бѣлѣгъ на щастие и сполука.

Нокътя на здравия човѣкъ има хубавъ блѣсъкъ и розовъ цвѣтъ, близъкъ по отсѣнка до цвѣта на кожата. Затъмнения, ямки, точки и петна, неправиленъ растежъ, надлъжни или напрѣчни чъртици и окраска, която се различава отъ цвѣта на кожата, всѣкога показватъ несъвършено здраве.

Грижата за ноктитѣ сжщо дава възможностъ да се сжди за характера на човѣка. Така, хора които иматъ винаги кални нокти, сж кални и въ мислитѣ. Твърдѣ грижливия маникюръ на ноктитѣ показва, че се придава прѣголѣма важностъ на външната страна на живота, въ ущърбъ на вжтрѣшното му съдържание.

Мажка и женска ржка.

На проблемата за пола, на взаимоотношението между характера и пола сж посветени голѣмъ брой научни трудове, литературни произведения и т. н.. тѣй като тия въпроси въ всички врѣмена и у всички наро-

ди сж били подхвърляни на изслѣждане и обсъждане. Тази тема е дотолкова обширна, че дори краткият обзоръ на най-сжщественитѣ моменти би ни отвелъ твърдѣ надалечъ.

Отъ друга страна, характерологътъ трѣба да бжде запозратъ съ тоя въпросъ и затова прѣпоръчително е най-подробното по възможность запознаване съ различнитѣ възгледи въ тая областъ. Тия знания ще ни спомогнатъ да вникнемъ въ характера на отдѣлния човѣкъ, като нѣщо цѣлостно и единно.

Тукъ, изхождайки отъ даннитѣ на практиката и оставяйки на страна въпроситѣ на философията и общата психология, ние ще констатираме резултатитѣ отъ редъ специални наблюдения.

Всрѣдъ мжжкитѣ ржцѣ ние намираме много по-голѣмо разнообразие въ формитѣ, отколкото всрѣдъ женскитѣ ржцѣ, нѣщо което по всѣка вѣроятность се обяснява съ по-голѣмото разнообразие въ дѣйността на мжжа, отколкото на жената.

Художествениятъ типъ ржка се срѣща много по-често у женитѣ, нежели у мжжетѣ. Тѣй като главната сила на жената се крие въ нейната емоционална природа, въ противовѣсъ на разсѣдка у мжжа, а искуството се корени прѣдимно въ емоционалното естество на човѣка, то и тоя фактъ намира своето логично обяснение.

Освѣнъ това, мжжкитѣ ржцѣ сж изобщо по-груби, по-крѣпки и по-корави отъ женскитѣ. У мжжкитѣ ржцѣ възли по прѣститѣ се срѣщатъ по-често, когато пѣкъ женскитѣ прѣсти сж повечето пѣти гладки.

Въ повечето случаи ние лесно разпознаваме мжжката ржка отъ женската, но ако у нѣкой мжжъ видимъ ржцѣ, които по форма и видъ ни правятъ впечатление на женски, то можемъ да бждемъ увѣрени, че имаме прѣдъ себе си мжжъ съ женски чѣрти на характера. И наопаки, жена съ мжжки ржцѣ има въ характера си много мжжко.

Твърдѣ се различаватъ по характеръ жени съ голѣмъ палецъ и жени съ малъкъ палецъ. Женитѣ съ голѣмъ палецъ сж по-разсѣдливи, по-вѣрни въ любовта

и по-надеждни като другари, ала тѣ изискватъ винаги сериозно отнасяне съ тѣхъ.

Жени съ малъкъ палецъ сж по-лекомислени — любовта и романитѣ сж тѣхенъ елементъ. Но сжщеврѣменно тѣ сж способни всецѣло да се отдаватъ на домъ, сѣмейство и дѣца и да обгрѣщатъ съ повече топлота мжжетѣ си, отколкото поменатиятъ по-горѣ типъ. Ако такъвъ малъкъ палецъ се силно отдѣля отъ ржката, това говори за прѣкомѣрна чувственостъ. Ако при това връхната фаланга (фаланга на волята) е къса, то такава жена лесно изпада въ съблазнь, понеже ѝ липсва сила да се съпротивлява.

Казаното по-горѣ особено рѣзко се проявява при художествения типъ женска ржка. При квадратния типъ — любовта къмъ реда, точността и трезвиятъ, не замѣгленъ отъ увлечения възгледъ за живота оказва извѣстно влияние върху общата характеристика.

Сжщо така и лопатовиднитѣ прѣсти, съ тѣхното чисто практично и механическо отнасяне къмъ всички явления въ живота, внасятъ своя характеренъ елементъ въ дадената по-горѣ характеристика.

Всичко приведено до тукъ трѣба да служи за иллюстрация на мисълта, че какъвто и характеренъ бѣлѣгъ да откриемъ въ ржката, никога не трѣба да изпускаме изпрѣдъ очи съ каква ржка имаме работа — мжжка или женска, защото тъкмо отъ това ще зависи окончателниятъ ни изводъ.

Затова и въ началото на тая глава прѣпоръчачме на читателя да се вдѣлбочи въ различията, които сжществуватъ между мжжкия и женски характеръ.

Намѣсто ще е да поменемъ сжщо така, че трѣба отначало да направимъ общъ прѣгледъ на човѣшкия характеръ, и чакъ слѣдъ това да пристѣпимъ къмъ отдѣлни изводи, като имаме винаги прѣдъ очи общата картина. Съ това ще се прѣдпазимъ отъ неволни неправилности въ сжжденията.

Примѣръ за хирогномиченъ анализъ на ржката.

Анализувайки, или четейки ржката по правилата на Хирогномията (учение за формитѣ на ржката) прѣпорѣчва се още отъ самото начало възприемането на каква-годѣ система или на една опрѣдѣлена послѣдовностъ и редъ въ наблюденията.

Тогава нѣма да бжде пропуснатъ ни единъ моментъ, който има едно или друго отношение къмъ характера на човѣка, па и изводитѣ ще бждатъ най-пълни и най-вѣрни.

При започване на хирологичната практика, прѣпорѣчва се записване на отдѣлнитѣ наблюдения на книга, и слѣдъ това да се правятъ изводи. Слѣдниятъ примѣръ илюстрира тоя методъ.

Г-жа Е. Д. 24 годишна.

1. Общото впечатление отъ ржката е добро, симпатично. Красиви, меки форми.

Изводъ: Общото впечатление отъ ржката въ значителна степенъ зависи отъ характера и възгледитѣ на наблюдателя, сир. то е субективно — нѣщо за което трѣба да се държи смѣтка при анализиране на даннитѣ. Въ дадения случай това впечатление е положително (добро, симпатично, красиво), — нѣщо което ще се вземе по-нататѣкъ подъ внимание.

„Красивитѣ, меки форми на ржката“ — говорятъ за мекота на характера. Изразявайки се по-прѣдпазливо, ще се задоволимъ за сега да кажемъ, че имаме прѣдъ себе си човѣкъ „безъ особени рѣзкости.“

2. Типъ на ржката: срѣденъ между художествения и квадратния. По-близѣкъ до първия.

3. Широка ржка.

Изводъ: Ржка срѣдня между тия два типа показва, че тоя човѣкъ включва характернитѣ свойства и на двата типа, безъ да клони рѣзко нито къмъ единия, нито къмъ другия. Изводътъ отъ 1) ни позволява да допуснемъ, че тази едноврѣменна принадлежностъ на рж-

ката и къмъ двата типа, не буди и тоя човѣкъ нѣкакви особени противорѣчия, защото въ противенъ случай ржката не би правила „изобщо добро впечатление.“ Защото дисхармонията въ характера щѣше да се прояви и въ общия видъ на ржката.

Типътъ и ширината на ржката показватъ, че нейниятъ притежателъ, възприемайки художествено живота, е работоспособенъ не само въ областта на художественото или отвлеченото (широка ржка). Квадратниятъ — административенъ — типъ му придава точностъ и акуратностъ при изпълняване на своитѣ длѣжности, макаръ че главнитѣ интереси оставатъ усрѣдени въ областта на художественото или душевното.

4. Ржка по-малка отъ нормалната.

Изводъ: Способностъ за обхващане на събитията, синтезъ.

5. Ржка по-скоро мека.

Изводъ: развити чувства, отчасти поезия.

6. Косми нѣма.

Изводъ: на женска ржка — отсъствие на жестокостъ.

7. Топла ржка.

Изводъ: жизнерадостъ, сърдечностъ, дори сприхавостъ.

8. Кожата на ржката розова, възмургава, твърдѣ нѣжна.

Изводъ: розова — здрава, жизнерадостъ; възмургава говори за вѣроятенъ примѣсъ на южна кръвъ; твърдѣ нѣжна — развита душевна възприемчивостъ, нѣжностъ.

9. Палецъ добръ развитъ, силенъ, на голѣмина по-малкъ отъ срѣденъ, подвиженъ.

Изводъ: добръ развита индивидуалностъ, подвиженъ умъ.

10. Горната фаланга на палеца малко по-къса отъ втората.

Изводъ: логика по-силно развита отъ волята.

11. Форма на палеца близка до коничната.

Изводъ: уравниовѣсеностъ, мекота, спокойствие.

12. Втората фаланга малко по-тънка отъ първата.

Изводъ: дипломатични и артистични способности. Тъй като повечето изводи сж положителни, то и наблюдаваното при по-тънка втора фаланга „лицемърие“ — отпада. Сжщо и „дипломатичностъ“ трѣба да се подразбира въ по-широка смисълъ на думата.

13. Има възелъ на независимостъта. Възелъ на симетрията нѣма.

Изводъ: Независимостъ на характера.

Отсжтствието на чувството за симетрия прави човѣка неспособенъ за много работи, като напр., чертане, кждѣто едната страна трѣба да се направи сжщо като другата.

14. Горнята фаланга на палеца на лѣвата ржка се силно отдѣля отъ ржката. На дѣсната сжщо, само че по-малко.

Изводъ: силно отдѣлящъ се палецъ — силно развито великодушие и приспособимостъ. Тъй като на дѣсната ржка отдѣлянето е по-слабо, то тия качества, или благодарение на придобития опитъ, или вслѣдствие влиянието на обстановката сж значително ослабнали въ сравнение съ дѣтинската възраст.

15. Прѣсти съ срѣдня дължина.

Изводъ: признакъ положителенъ за каква да е дѣйностъ както и за мисълъта.

16. Прѣсти подвижни.

Изводъ: подвиженъ умъ.

17. Прѣститѣ гледатъ малко нагорѣ.

Изводъ: „малко“ — при хубава ржка — любовознателностъ. А сжщо и изтънчени чувства, любезностъ.

18. Всички прѣсти малко възлести.

Изводъ: на 24 години и у жена — това сочи на добрѣ развита мисълъ. Философски наклонности.

19. Прѣсти нормално твърди — положителенъ признакъ, който не противорѣчи на другитѣ изводи.

20. Въ лѣвата ржка юпитеровиятъ прѣстъ е кониченъ, въ дѣсната — конично-квадратенъ.

Изводъ: природната склонностъ (лѣвата ржка) къмъ красивото и разкошното, благодарение на извѣстна опитностъ въ живота, започва да се смѣня (дѣсна ржка) съ стремежъ къмъ истината въ всички прояви на живота,

а не само въ външнитѣ му форми (възлести пръсти, вж. точка 18).

21. Сатурновиятъ пръстъ и на двѣтѣ ржцѣ четвъртитѣ.

Изводъ: дълбоко вмисляне въ всички вжтрѣшни прѣживѣлици.

22. Пръстъ на слънцето — и на двѣтѣ ржцѣ квадратенъ.

Изводъ: точностъ и пунктуалностъ въ всичко, що се отнася до изкуството. Отнасяне къмъ изкуството и красотата до извѣстна степенъ разсѣдъчно. (Възлести пръсти, вж. 18).

23. Меркуровъ пръстъ — на двѣтѣ ржцѣ кониченъ.

Изводъ: стремежъ къмъ мистика и окултизмъ.

24. На двѣтѣ ржцѣ слънчевиятъ пръстъ е малко по-дълъгъ отъ прѣста на Юпитера.

Изводъ: идеалнитѣ стремежи и интереси прѣобладаватъ.

25. Меркуровиятъ пръстъ на лѣвата ржка достига малко по-високо отъ сгвката между горнитѣ фаланги на слънчевия пръстъ.

26. На дѣсната ржка той не достига до тая сгвка.

Изводъ: Способностъ да се дава вѣренъ изразъ на мисълта (лѣвата ржка), но тя не е още развита до границитѣ на съществуващитѣ заложи. Кога тая способностъ се развие както трѣба, прѣститѣ на Меркурия и на двѣтѣ ржцѣ ще иматъ еднаква дължина. Успоредно съ това ще може да се развие повече и самостоятелността както и вжтрѣшната свобода.

27. Всички хълмове сж нормално развити и по мѣстата си, Марсовиятъ хълмъ е по-слабо развитъ.

Изводъ: Слабото развитие на Марсовия хълмъ показва страхливостъ. Правилното положение и развитие на другитѣ хълмове е положително въ всички отношения.

28. Форма на ноктитѣ леко удължена. Нокътътъ съ хубавъ, естественъ блѣсъкъ.

Изводъ: Вмисляне, спокойствие, сдържаностъ, вѣрностъ и отстъпчивостъ. Добро здраве.

20. Изкривяване на прѣститѣ, петна, поврѣди—нѣма.

Изводъ: Потвърждава всички положителни изводи.

Резюмирайки даннитѣ, дадени въ отдѣлнитѣ точки, ние получаваме общата характеристика на г-жа Е. Д., по чиито ржцѣ тѣ сж снети.

Приведената по-горѣ схема, може да се състави и другояче. Това зависи отъ желанието или навика, изработенъ самостоятелно отъ всѣки хирологъ. Тукъ е дадена оная схема, отъ която се ползува автора на тая книга.

За да бждатъ вѣрни бѣлѣжкитѣ, трѣба точностъ въ опрѣдѣленията. Запримѣрь ако нѣкой прѣстъ има твърдѣ рѣзка жгловата форма, ще трѣба да се отбѣлѣжи като: „рѣско-жгловатъ“. Ако тая жгловатостъ е по-слаба, ще пишемъ просто „жгловатъ“. Ако прѣстътъ по форма заема срѣднѣо положение между квадратнитѣ и конични прѣсти, но е по-близъкъ до квадратния (жгловатия), ще отбѣлѣжимъ — „квадратно-конически“. Ако той е по-близъкъ до коничния типъ, — „конично-квадратенъ“ и т. н.

По-голѣмата частъ отъ отбѣлѣзанитѣ тукъ наблюдения могатъ да бждатъ направени и по хубава фотографска снимка на ржката. Затова извѣстна характеристика може да се направи и по фотография. Но тя всѣкога ще бжде по-малко опрѣдѣлена отколкото кога се сжди по „жива ржка“.

Планетни типове.

Въпрѣки многобройнитѣ опити (Хутеръ, Ханишъ и др.) да се разпрѣдѣлятъ хората, въ зависимостъ отъ тѣхния характеръ, на нѣколко основни групи, най-завършена отъ всички системи на разпрѣдѣлба и до днѣшнѣ си остава древното подраздѣляне на хората на така нареченитѣ планетни типове.

Тази группировка на хората, а заедно съ тѣхъ и на характернитѣ имъ черти, облекчава твърдѣ много практичната хирология, защото дава възможностъ съ една само дума да се обхване цѣла група понятия.

Ако и да се приписватъ тия названия на планетнитѣ типове (тѣ сж наречени съ имената на митологич-

нитѣ богове) на срѣднѣвѣковната схоластика, но тѣ отъ друга страна даватъ на ония, що сж запознати съ митологията, съвсѣмъ ясни прѣдстави, които не е лесно да се разяснятъ съ нѣколко думи, защото всѣки типъ или название прѣдставя единъ напълно и опрѣдѣлено очертанъ характеръ. Трѣба да поменемъ, че съ тия названия се ползватъ хиролозитѣ въ цѣль свѣтъ.

Но тъй като всѣки отдѣленъ човѣкъ се приближава повече или по-малко къмъ единъ отъ планетнитѣ типове, то ние трѣба да опрѣдѣлимъ къмъ кой или кои типове стои той най-близо по характеръ.

Още отъ самото начало трѣба да се каже, че колкото е по-свършенъ човѣкъ, колкото по е напредналъ, както по умъ така и по сърце, толкова повече положителни чѣрти отъ всѣки единъ типъ включва той у себе си или съ други думи, къмъ толкова повече планетни типове той принадлежи. Въпрѣки това, единъ отъ планетнитѣ типове всѣкога прѣобладава, което се вижда не само по ржката, но и по фигурата и по цѣлия обликъ на човѣка.

Характернитѣ качества, съотвѣтстващи на планетнитѣ типове, сж слѣднитѣ:

Юпитеръ — достоинство, справедливостъ, стремѣжъ къмъ високи цѣли, почитъ, уважение, смѣлость, гордостъ, радостъ и доволство отъ живота, дружба, другарство, желание за покровителствуване, потребностъ за властвуване, великодушие, благородство, административни способности, добри маниери. Своенравие, лицемѣрие; склонностъ къмъ многокато хапване и пийване, прѣсищане отъ живота, комфортъ, удоволствия, лъсть, церемонностъ, етикетъ, желание за господство, гордостъ, егоизъмъ, гнѣвъ (безъ злоба), щеславие.

Сатурнъ. — Не търпи подчинение, прѣзира общественото мнѣние, бои се да не изпадне въ смѣшно положение, недовѣрие, прилежание, трудолюбие, търпѣние, обича земедѣлието и науката, дълбоко вниква въ науката, философията и религията, расчетливъ, наблюдателенъ, не обича войната и войницитѣ. Не признава надъ себе си главенство, безразличенъ е къмъ сѣмейство и дѣца, упоритъ, любопитенъ, печаленъ, отъ всичко недоволенъ, революционеръ по духъ, отмѣстителенъ, за-

мисленъ, меланхоличенъ, скжперникъ, страхливъ, прѣживѣва често душевни раздвоения.

Слънце или Аполонъ — способенъ на възвишена религия и искусство, етиченъ, толерантенъ, идеалистъ, поетиченъ, съ широкъ възгледъ върху нѣщата, прѣкланя се прѣдъ красотата, уважаванъ и любимъ отъ всички, спокоенъ, радостенъ, чувствителенъ, привързанъ. Стоически понася загубитѣ, достига съвършенство, отстѣпчивъ, покоренъ. Любовь къмъ разкоша и златото, всѣкога трезвенъ, скроменъ прѣдъ другитѣ, но гордъ прѣдъ себе си, фанатикъ, рискуващъ.

Меркури. — Успѣшенъ въ науката и търговията, стремежъ къмъ обогатяване, спекуляция, организиране или разпоредителностъ, изобретливостъ, ораторски дарби. Лихварство, кражба, лъжа, хитростъ, подражание, демагогия.

Марсъ. — Храбростъ, стремежъ къмъ дѣйствие, борба; бранолюбива натура, увѣреностъ въ достигане на цѣльта, добродушие, любовь къмъ сѣмейството. Сприхавостъ, страстностъ въ дѣйствието, злина (избухва, кипва отъ гнѣвъ), разрушение, жестокостъ, грубостъ.

Венера. — Любовь, нѣжностъ, надежда, съграждане, сътворяване, радостъ и удоволствия въ живота, сърдечна доброта, съчувствие, любовь къмъ дома, къмъ накититѣ, любезностъ, желание да се харесва (но не да блещи), не обича свадитѣ, шума. Жестокосърдие, прѣсищане, пресмѣтливостъ, хладина, бохемски нрави, кокетство.

Луна. — Фантазия, въображение, душевно спокойствие, мечтателностъ, медиумичностъ, пжтешествия, идеализъмъ, изобретливостъ, обичъ къмъ удобствата, поезия. Лъжа, хистерия, безпокойство, лѣнностъ, авантюризмъ, заблуда, главоболие, липса на съпротивителна сила.

Всички тия качества на характера, които се обхващатъ отъ отдѣлнитѣ типове, намираме изразени въ съотвѣтнитѣ прѣсти, хълмове или линии, а именно:

Юпитеръ — прѣстъ и хълмъ на Юпитера.

Сатурнъ — прѣстъ и хълмъ на Сатурна. Линия на сждбата.

Слънце или Аполонъ — пръстъ и хълмъ на слънцето. Линия на слънцето.

Меркури — пръстъ и хълмъ на Меркури. Линия здравето.

Марсъ — голѣмия и малъкъ Марсовъ хълмъ.

Венера — хълмъ на Венера и Венеринъ пръстенъ.

Луна — хълмъ на луната.

Освѣнъ характернитѣ черти на седемътѣхъ основни типа въ послѣднитѣ десетилѣтия започнаха все по-интенсивно да се проявяватъ така нареченитѣ свойства на Урана и Нептуна. За тѣхъ ще се говори по-подробно при обсъждане на съотвѣтнитѣ линии.

За линиитѣ на ржцѣтѣ.

(Рис. 26).

Всички качества, или отдѣлни страни отъ характера на човѣка могатъ да се приведатъ къмъ три основи, а именно:

- 1) практична (материална),
- 2) Духовна (спиритуална),
- 3) интелектуална.

Накъсо казано, всѣка отъ тия три основи обхваща слѣдното:

Практичната — грижа за здравето, храната, облеклото, жилището и т. н., стопанство, работопоспособностъ, редъ, спокойствие, стремежъ къмъ забогатяване, жадностъ и скромностъ.

Духовната — вѣра, надежда, любовъ, идеализъмъ, художествени възприятия, воля, способностъ за подражаване, съсредоточване, любезностъ, привързаностъ, алтруизъмъ, увлечение, въодушевление, мистицизмъ, желанне да се нрави човѣкъ, лекомислие.

Интелектуалната — паметъ, критика, логика, способностъ за комбиниране, дипломатия.

Колкото по-високо стои човѣкъ по развитие, толкова по-силно развита и всѣка една отъ тритѣ основи.

Ако една отъ тия три основи е развита, въ сравнение съ другитѣ, по-силно или по-слабо, то ние имаме единъ човѣкъ, който не е уравновѣсенъ, а поради това и търпи несполуки въ борбата за животъ.

За развитието на тия три основи въ характера на човѣка се сѣди по тритѣ основни линии, които се срѣщатъ въ всѣка рѣка, а именно:

Линия на живота, отговаряща на практичната или материална основа (Рис. 26, 1—1).

Линия на сърцето — духовна основа (Рис. 26, 3—3).

Линия на ума — интелектуална основа (Рис. 26, 2—2).

Ако всички тия, основи на характера сѣ развити и се намиратъ въ сравнително равновѣсие, този човѣкъ има тъй да речемъ добра сѣдба. Сирѣчь има възможность да върви повече или по-малко съзнателно по пътя на живота. Въ такъвъ случай въ неговата рѣка се срѣща линията на сѣдбата (Рис. 26, 4—4). Наричатъ я понѣкога линия на Сатурна.

Една добра линия на сѣдбата засилва линията на живота.

Отсѣтствието на Сатурнова линия въ една рѣка говори за печаленъ животъ и неуспѣхи.

Слънчевата линия (Рис. 26, 5—5) е необходима въ една добра рѣка. Тя засилва линията на сѣдбата и оказва най-добро влияние върху всички други линии и знакове, като усилва всичко добро и отслабва всичко отрицателно.

Колкото по е ясна и по-дълга слънчевата линия, толкова е по-успѣшенъ живота на човѣка, толкова повече радости и успѣхи има той, и толкова повече благоприятни случаи да се прослави въ живота.

Линия на здравето (Рис. 26, 6—6). За нея се говори по-подробно нататъкъ, при анализиране на отдѣлнитѣ ѣ части.

И така ние имаме три основни линии: на живота, ума и сърцето, които се срѣщатъ въ рѣката на всѣки човѣкъ, и линиитѣ на сѣдбата, на слънцето и на здравето (чернодробна, Меркуриева), които не всѣкога се срѣщатъ, но чието отсѣтствие въ рѣката на единъ културенъ човѣкъ не може да се сматра за положителенъ признакъ.

Всички тия шестъ линии, взети вкупомъ, заедно съ

знацитѣ които се срѣщатъ на отдѣлнитѣ хълмове, ни даватъ възможность да направимъ пълненъ анализъ на характера и способноститѣ на човѣка споредъ правилата на Палмистрията или учението за линиитѣ на ржката.

При това, ако нѣкоя способность у даденъ човѣкъ е достатъчно силно развита и едноврѣменно съ това въ характера нѣма нищо, което да прѣчи за проявата или използването на тая способность (запр. слаба воля, липса на логика, лѣнность, безсърдечие и т. н.), то въ ржката се набѣлѣзватъ опрѣдѣлени линии, които показватъ успѣхъ.

Твърдѣ често ние можемъ да прочетемъ въ ржцѣтѣ на нѣкой човѣкъ извѣстни несъмнѣно постигнати успѣхи, ала е по-трудно да се намѣрятъ ония пжтища и възможности, които водятъ тогава човѣка до сигуренъ успѣхъ. На други ржцѣ, наопаки, ние виждаме всички възможности, които би трѣбало да доведатъ човѣка до успѣхъ, безъ да откриемъ какви-годѣ знаци, които непосредно да сочатъ успѣхъ.

Тия наблюдения се обясняватъ съ това, че въ ржцѣтѣ събитията се отбѣлѣзватъ не така, както ги прѣцѣнява обективниятъ наблюдателъ, а така както субективно ги прѣживѣва дадено лице. Запримѣръ единъ човѣкъ става градоначалникъ. Той е твърдѣ доволенъ и гордъ отъ това постижение — въ ржката това ще се отбѣлѣжи като успѣхъ. Другъ нѣкой човѣкъ съвсѣмъ не смѣта за нѣкакво постижение поста градоначалникъ. Той дори може да бжде недоволенъ отъ тоя повратъ на сждбата, който му попрѣчва да се занимава съ други работи. Затова въ ржката му ще липсватъ бѣлѣзитѣ на успѣха, а дори може да се яви какъвъ-годѣ знакъ на неуспѣхъ или несполука.

Този и други подобни примѣри ни показватъ, че при „четене“ на ржката, ние трѣба да се вмисляме въ това, какъ дадено лице възприема и прѣживѣва нѣщата, та слѣдъ това да сждимъ за онова що срѣщаме въ ржката му, не отъ свое, а отъ негово гледище. Тогава ще бждемъ по-близо до истината.

Освѣнъ тия шестъ линии, наречени главни, ние срѣщаме въ ржката така нареченитѣ второстепенни :

Пръстенъ на Венера (Рис. 37, с, с)

Гривна (Рис. 26, г, г)

Линии на брака (Рис. 26, 10)

Линия на Марса (Рис. 36, 10) и сравнително рѣдко:

Линията на Урана (Рис. 26, 7—7) и

Линията на Нептуна (Рис. 26, 8—8)

Човѣкъ се ражда съ напълно опрѣдѣлени и индивидуални, макаръ понѣкога и слабо набѣлѣзани линии. 24 часа слѣдъ смъртта му неговитѣ линии изчезватъ. Последното се наблюдава понѣкога и при случаитѣ на пъленъ парализъ.

Въ течение на живота линиитѣ на ржката се измѣнятъ, ала не изведнѣжъ, а постепенно.

Авторътъ на тая книга е ималъ случая да наблюдава, какъ въ течение на нѣколко мѣсеца въ ржцѣтѣ на единъ възрастенъ човѣкъ изчезнаха лека по-лека всички знаци, които говорѣха за смъртъ въ една опрѣдѣлена дата. Едноврѣменно съ това, тия знакове се появиха на друго мѣсто, сочейки значително много по-късна дата на смъртта. Въ тия нѣколко (2—3) мѣсеца, поменатиятъ господинъ, благодарение на една тежка горестъ, коренно промѣни възгледа си за живота, а това ще е негли причината за настѣпилата промѣна въ линиитѣ на ржката.

Пжтемъ ще поменемъ, че опрѣдѣлянето годината на смъртта не е винаги възможно и достоверно.

Неведнѣжъ авторътъ е наблюдавалъ и растежа на слънчевата, на Урановата линия, както и появата и изчезването на други знакове въ ржцетѣ.

Волята, желанята и стремежитѣ, влияейки на характера, а вслѣдствие на това и на сждбата, очевидно, се отбѣлѣзватъ и на ржцѣтѣ.

Докато формата на ржцѣтѣ и прѣститѣ, линиитѣ и развитието на отдѣлнитѣ хълмове сж подхвърлени на промѣни, рисунката на кожнитѣ мрѣжици никога се не измѣня. Установява се, освѣнъ това, че у всѣки човѣкъ въ края на прѣститѣ тая мрѣжица има особенъ видъ. Отъ това именно се възползува „дактилоскопията“, която се прилага практически прѣдимно въ криминалистиката за установяване личността на прѣстѣпниците,

по случайно оставени отъ тѣхъ отпечатьци на прѣститѣ. На нѣкои ржцѣ има твърдѣ много линии, на други се срѣщатъ само тритѣ основни.

Общо взето, колкото повече линии има човѣкъ, толкова е по-впечатлителенъ, толкова по-дълбоко прѣживѣва всички събития, толкова по-лесно се подава както на радоститѣ, така и на меланхолията.

Колкото по-малко линии има, толкова по малко слѣди оставятъ прѣживѣванията и ударитѣ на сждбата върху характера на човѣка, той всичко прѣживѣва леко и по-леко се отнася къмъ околнитѣ.

Макаръ по нѣкой пжтъ ржката да има много линии, но тритѣ основни веднага се хвърлятъ въ очи — така рѣзко и ясно сж начертани тѣ въ сравнение съ другитѣ линии. Това е добъръ бѣлѣгъ — ако той липсва, този човѣкъ не може да различава главното въ своя животъ отъ второстепенното.

Многобройни дребни и разкъсани линийки по цѣлата ржка, показватъ нервностъ.

У женитѣ обикновенно на лѣвата ржка има повече линии, отколкото на дѣсната, а у мъжетѣ на дѣсната ржка има повече линии, отколкото на лѣвата. Ако се случи обратното, то това е признакъ — у мъжа — на женственостъ, а у жената — на мъжки чѣрти въ характера.

Колкото повече вертикални линии има на ржката, толкова по е успѣшенъ и лекъ живота. Колкото повече хоризонтални линии има — толкова повече прѣчки и затруднения трѣбва да прѣодолява човѣкъ.

За по-бързо усвояване на учението за линиитѣ на ржката — палмистрията — прѣпорѣчва се да се събератъ повече отпечатьци отъ ржцѣ и да се съставятъ по тѣхъ, за всѣки чифтъ ржцѣ по отдѣлно, подробни описания на линиитѣ, както и на знаковетѣ, що се срѣщатъ на отдѣлнитѣ хълмове. Ще се получатъ бѣлѣжки, подобни на показанитѣ въ образеца „хирогномиченъ анализъ на ржката“—

Слѣдъ това, ползувайки се отъ тия бѣлѣжки, се правятъ изводи, като на първо врѣме старателно се свѣрвяватъ съ всичко онова, що ни е знайно за лицето, чийто отпечатькъ отъ ржцѣтѣ разглеждаме.

Отпечатъцитѣ се правятъ при помощъта на щемпелна или друга подходна за цѣлѣта, краска, която се нанася въ видѣ на тънъкъ слой по повърхността на ржката. Най-добри отпечатъци се получаватъ съ печатарско мастило, което се нанася на ржката съ печатарски валякъ и слѣдъ това се прави отпечатъкъ на тебеширена книга. Но и съ щемпелна възглавничка и проста книга напълно се постига цѣлѣта. Въ врѣме на „отпечатването“ подъ книгата трѣба да се поставятъ вѣстници или, още по-добрѣ, торбичка съ пѣськъ, за да могатъ да се отпечататъ както трѣба всички вдлъбнатини на дланѣта.

Накрай ще трѣба да кажемъ, че за повече или по-малко точното четене на ржката се изисква навикъ. Изучавайки хирологията, трѣба не само да се прѣгледатъ и внимателно „разчетатъ“ много ржци, но необходимо е постоянно да се комбинирватъ отдѣлнитѣ моменти, съчетавайки даннитѣ на учението за формитѣ на ржката, сир. хирогномичнитѣ данни съ тия на учението за линиитѣ — палмистрията.

Непълни и непромислени знания, а още повече наслуки придобитото зрѣнце знание не трѣба да се прилагатъ на практика, защото тогава неуспѣхътъ не може да не дойде.

Хълмъ на Юпитера.

(Рис. 27).

Юпитеровъ хълмъ — безъ линии: спокоенъ животъ, но малко успѣхи.

Много линии — безпокоенъ животъ, но може да дойдатъ и успѣхи. Затуй, ще има ли успѣхи, сѣдятъ по характера на линиитѣ: вертикалнитѣ линии показватъ несъмненъ успѣхъ, хоризонталнитѣ не сж тъй благополучни, но все пакъ не изразяватъ несполука.

На Юпитеровия хълмъ хоризонталнитѣ линии не сж такъвъ заплашителенъ признакъ за неуспѣхъ или несполука както на другитѣ хълмове.

Рис. 31. Стълбица на Ю. х. означава постепенно

възлизане (отъ стѣпало на стѣпало) къмъ почестъ и богатство, благодарение на лични достоинства и енергия.

Рис. 29. Черна точка—загубване на положението, падане въ пѣтя на живота.

Рис. 33. Решетка — много затруднения въ пѣтя на живота.

Недоразумения съ властитѣ.

Несполучливи сѣдебни процеси.

Надценяване на своитѣ лични способности.

Рис. 34. Линия или стрѣла на Ю. Х.—скръбъ, болестъ.

Рис. 36. Птичка—несполука.

Рис. 37. Квадратъ—прѣдпазващъ знакъ, при стремежа на човѣка да се подигне въ живота, защита отъ увлечения, погрѣшки и т. н. Твърдѣ добъръ знакъ.

Рис. 39. Тригълникъ—способностъ къмъ политика, дипломация.

Рис. 44. Кръстъ въ връзка съ добра линия на брака —успѣхъ, кариера

Звѣзда—усилва прѣдишното.

Рис. 46. Кръгъ — честъ, слава, радостъ.

Рис. 47. Знакъ на Юпитера — протекция.

Рис. 49. — Латинско N — успѣхъ въ банкови и търговски дѣла.

Думитѣ: „успѣхъ“, „радостъ“, „несполука“ и т. н. трѣба да се разбиратъ само въ смисълъ на проявяване ония черти отъ характера, които сж свойствени на планетния типъ на Юпитера. Сжжитѣ думи, въ свръзка съ другъ нѣкой хѣлмъ или линия, придобиватъ значение специфично за тоя хѣлмъ или линия.

Линията на живота.

(Рис. 26. 1—1).

По линията на живота ние сждимъ за здравето, болеститѣ, за материалнитѣ успѣхи и неуспѣхи, за въшнитѣ събития, а сжщо така изобщо и за продължителността на живота. (Вж. главата „За линиитѣ“).

Линията на живота започва горѣ (откъмъ прѣститѣ), а свършва долу къмъ началото на китката.

Ясна, гладка Л. Ж. безъ прѣкъсвания и острови означава добро здраве и успѣхъ въ живота.

Л. Ж. силно очертана — здравето и характера обладаватъ голѣма сила на съпротива срѣщу вѣншнитѣ условия. Успѣхи.

Л. Ж. слабо набѣлѣзана — слабо здраве и слабъ характеръ.

Л. Ж. твърдѣ тънка или неравна, освѣнъ у дѣцата — слабо здраве, а поради това и липса на усѣтъ въ живота.

Ония мѣста, дѣто линията е по-широка, показватъ периоди на по-добро здраве и по-голѣмъ успѣхъ.

Малки чъртички, прѣсичащи линията на живота, означаватъ болести.

Л. Ж. широка и червена показва чувственостъ, грубостъ.

Широка и блѣдна — болезненостъ, а често и мало-крѣвие.

Бѣлитѣ точки усилватъ значението.

Рис. 28. Дълга линия на живота — продължителенъ животъ.

Рис. 29. Къса линия на живота — късъ животъ (гледай въ двѣтѣ рѣцѣ, а сжщо и главата „Изчисление на годинитѣ по линиитѣ“).

Линия на живота, която постепенно тънѣе и чезне — бавно угасване на живота.

Прѣкъсва ли се изведнѣжъ, завършва ли съ точка — неочаквана смъртъ.

Рис. 30. Когато Л. Ж. се прѣкъсва има опасностъ за живота. Тази опасностъ се намалява, ако мѣстата на прѣкъсването сж съединени макаръ и съ много тънка, едва забѣлѣжима чъртица.

Рис. 31-а. Острови по Л. Ж. — болести, операции.

Рис. 31-б. Кржгове по Л. Ж. — опасностъ за очитѣ.

Линия на живота съвсѣмъ безъ клонки и развѣтвения — несполучливъ, скученъ животъ, несполучлива женитба, гонения.

Клонки отъ линията на живота.

Рис. 32-а. Клонка нагорѣ — материаленъ успѣхъ.

Рис. 32-б. Клонка надолу — материална загуба.

Рис. 32-с. Вѣйчица къмъ Юпитеровия хълмъ—благополученъ стремежъ къмъ властъ, положение, богатство.

Ако има вилка въ края на клончето — значението се усилва.

Рис. 32-д. Клонка насочена надолу въ края на Л. Ж. — угасване на физическитѣ сили.

Рис. 32-е. Клонка нагорѣ въ Венериния хълмъ—благоприятенъ бѣлѣгъ, често означава и богатство.

Рис. 32-ф. Клонка посочена надолу, къмъ Венериния хълмъ — неблагоприятенъ знакъ, често означава загуба на честта.

Рис. 32-г. Клонка къмъ Слънчевия хълмъ — лесно спечелване на богатство и почести.

Рис. 32-х. Клонка въ Сатурновия хълмъ — хроническа болестъ, страдания, причинени отъ дѣцата.

Рис. 28-а. Клонка къмъ хълма на Меркурия — богатство, успѣхъ, благодарение на прилежанието, което лицето проявява. Ако клонката се докосва до линията на брака, казаното по-горѣ има връзка съ брака.

Рис. 32-и. Въ хълма на Луната — далеченъ пжтъ.

Рис. 32-к. Клонка къмъ голѣмия Марсовъ хълмъ—операция, раняване.

Ако клонката започва не отъ линията на живота, а тръгва отъ хълма на Венера, то събитието е свързано съ лице отъ другия полъ. Ако клонката започва въ малкия Марсовъ хълмъ, то събитието е свързано съ свада, спорове и неприятности.

Рис. 33-а. Кръстъ или звѣзда на Л. Ж. или

Рис. 33-б. Чертичка въ края на Л. Ж.—опасностъ за живота поради злополука.

Рис. 34. Линия на живота въ форма на верижка — болести (продължителни). На рисунката верижката е показана въ края на Л. Ж.

Рис. 36-с-с. Линията на Марса—подобрява и усилюва Л. Ж. Силна натура. Много марсови черти въ характера.

Рис. 35. Начало на Л. Ж. въ Юпитеровия хълмъ — твърдѣ силенъ стремежъ къмъ успѣхъ, богатство, видно положение.

Рис. 32. Линията на живота и умствената линия съединени въ началото на протежение повече отъ $1\frac{1}{2}$ сант.—показватъ, че самостоятелността у такъвъ човѣкъ се развива късно, и затова му липсва рѣшителностъ. Въ нѣкои случаи тая несамостоятелностъ остава прѣобладаваща чѣрта на характера прѣзъ цѣль животъ.

Рис. 30. Л. Ж. и умствената линия раздѣлени, далечъ една отъ друга — ранно развитие, „рѣшителностъ“, често и импулсивностъ.

На хора, у които животната и умствената линии сж отдѣлени една отъ друга, се прѣпоръчва да не даватъ веднага окончателенъ отговоръ, а чакъ на слѣдния день, защото тѣ често даватъ прибързани, необмислени отговори, подъ влияние на моментни настроения.

Рис. 37. Кога животната, умствена и сърдечна линии се събиратъ въ една точка има вѣроятностъ тоя човѣкъ да загине отъ насилствена смъртъ (ако това се случи и въ двѣтѣ рѣцѣ).

Рис. 38 b, b. Марсовата и животна линии прѣсѣчени напрѣко — гнѣвни избухвания и злина. Вѣроятностъ да влѣзе човѣкъ въ споръ и неприятности съ своитѣ близки.

Рис. 37. Кога животната линия минава много близо до палеца (въ такъвъ случай Венериниятъ хълмъ е тѣсенъ) — това показва безсърдечие, хладина, неспособностъ за творческа работа, безплодие. У женитѣ — тежко раждане.

Рис. 32. Животна линия, която минава далечъ отъ палеца — обратно на казаното по-горѣ: сърдечностъ, топлина, способностъ за творчество, плодовитостъ.

Рис. 39. Кога краятъ на животната линия не се разклонява и завива нагорѣ — това е неблагоприятенъ признакъ. Споредъ древнитѣ изслѣдователи това означава опасностъ отъ удушване, отравяне или зараза.

Рис. 51. Показва тая извивка къмъ обратната страна.

Сжщото значение.

Рис. 36, а-а. Линията, що съединява животната линия съ слънчевата означава материаленъ успѣхъ.

Рис. 38, а-а. Ако тая линия прѣсича слънчевата — материална загуба.

Рис. 34. Линия, която изхожда отъ Венериния хълмъ и дохожда до животната линия показва извѣстно събитие, което е свързано съ чувственостъта.

Рис. 35-а. Кръстъ или звѣзда при линията на живота откъмъ Венериния хълмъ, означава загуба на нѣкой близъкъ човѣкъ.

Рис. 35-б. Кръстъ или звѣзда при линията на живота въ Марсовата долина показва свади и ежби.

Рис. 39. Квадратъ на животната линия — благополученъ изходъ отъ извѣстна болестъ или злополука, дори и когато животната линия се прѣкъсва вътрѣ въ квадрата.

Рис. 29-а. Квадратъ при линията на живота — заточение, мѣнастиръ, плѣнъ.

Рис. 40. Змиевидна линия на живота — злостъ, лъжа, животъ, изпълненъ съ бѣди. Ако при това е и червена — авантюризмъ, самохвалство.

Рис. 41, а-а. Линия, която изхожда отъ малкия Марсовъ хълмъ, прѣсича линията на живота и се свършва въ умствената — опасностъ отъ рана или отъ трескаогница.

Хълмъ на Венера.

(Рис. 27).

Рис. 28-б. Рѣшетка—чувственостъ, развратъ, прѣдразположение къмъ заболѣване на половитѣ органи.

Колкото по е груба рѣшетката, толкова по е изтънчена проявата на чувственостъта и разврата.

Рис. 30-а. Кръстъ — нещастна любовъ.

Рис. 37-а. Звѣзда — сжщо, но по-мжчително прѣживѣна.

Рис. 39-а. Трижгълникъ — прѣсмѣтливостъ въ любовъта.

Рис. 33-ф. Квадратъ — нещастие въ любовъта по собствена вина.

Рис. 42. Тукъ сж изобразени нормалнитѣ линии на Венериния хълмъ, които отговарятъ на здравата, нормална чувственость и на сполучливото осжществяване на своитѣ планове. Ако тия линии сж много груби — груба чувственость. Твърдѣ тънки линии — изтънченостъ въ проявата на чувственостьта.

Линия на ума.

(Рис. 26, 2—2).

Тя характеризова разсждъка, умственитѣ способности, направлението на мисълта (вж. главата „За линиитѣ на ржката“).

Началото на линията е откъмъ палеца.

Рис. 30. У. Л. ясна и права, силно очертана, която достига до чернодробната линия (линия на здравето) или я прѣсича малко, показва добъръ умъ. Колкото по е правъ жгъла, що се образува, толкова сж по-добри умственитѣ способности.

Рис. 29. Къса У. Л. — слабъ умъ.

Широка У. Л. — Страхливостъ, озлобление.

У. Л. която е тънка и дълга показва лекомислие, измѣнливостъ.

Рис. 34. Двойна У. Л. — изключителни умствени способности, успѣхъ въ живота, но и двойнственостъ. (Клемансо).

Рис. 42. Начало въ хълма на Юпитера — твърдѣ развито самолюбие, интелигентность. Силитѣ на ума сж насочени прѣдимно къмъ издигане въ живота, къмъ придобиване на слава, положение, властъ.

Рис. 33. Начало въ малкия Марсовъ хълмъ — непостоянство, ненадеждность, свадливостъ, страхливостъ.

Рис. 31. У. Л. която свършва въ Марсовия хълмъ — самообладание, ясность въ мисълта, прѣсмѣтливостъ, умѣло използване на другитѣ.

Рис. 43. У. Л. която свършва на лунния хълмъ — склонность къмъ идеализъмъ, фантазия, мечтателность, мистика, поезия.

Рис. 44. Колкото по къмъ лунния хълмъ слиза У. Л. толкова по е голѣма склонността къмъ тжга и ме-

ланхолия. Ако, освѣнъ туй, въ края на линията има звѣзда или кръстъ или кръгъ — това е бѣлѣгъ за прѣдразположение къмъ умопобъркване, полудяване.

Рис. 28. У. Л. която е слабо възвита къмъ лунния хълмъ е бѣлѣгъ на щастие и сполука, щастливъ животъ.

Рис. 36. Края на У. Л. въ хълма на Меркурия — успѣхъ въ търговията, хитрость, лукавство.

Рис. 39. У. Л., която завършва като възелъ въ линията на сърцето означава неуспѣхъ или нещастие въ сърдечно отношение, вслѣдствие на прѣкалено умване.

Рис. 40. Права, равна У. Л., която прѣминава по цѣлата ржка означава егоизъмъ, економия, скжперничество.

Рис. 45. У. Л. която възвива къмъ палеца означава болезнено самолюбие и страхливостъ, които водятъ до нещастие.

Рис. 38, У. Л. която по срѣдата се изкривява и се приближава до сърдечната линия означава прѣдразположение къмъ астма, а сжщо и тѣсногърдие — тѣснота въ възгледитѣ.

Рис. 46. Кога началото на У. Л. извива къмъ сърдечната линия това е бѣлѣгъ на безгрижие, нехайство, разточителство.

Рис. 35. Вита У. Л. означава злина, двуличие, приструванство, лицемѣрие. Колкото е по-дълга такава У. Л., толкова сж по-силни тия качества.

Твърдѣ слабо очертана У. Л. — слабъ разсѣдѣкъ, неуспѣхи.

Рис. 28-с. Решетка между умствената и животна линии — склонность къмъ игра.

Рис. 38-с. Двѣ чертички между умствената и животна линии — ораторски способности.

Кога умствената линия се раздѣля на два клона, при който случай:

Рис. 47. Единиятъ клонъ (а) отива къмъ Марсовия хълмъ, а другия (б), по-дългия — къмъ Меркуровия хълмъ, това означава прѣкалена смѣлость и ловкостъ въ комерческитѣ операции. Бждете прѣдпаздиви съ такива хора.

Рис. 38. Единиятъ клонъ (а) къмъ Марсовия хълмъ, другиятъ (б) — къмъ лунния.

I. При къси клонки — разностранност, вживѣване въ положението на другитѣ: психолози, артисти, адвокати,

II. При дълги клонки — двуличие, лъжа, намиране лъжливи прѣдлози за оправдание. На рис. 48 сж показани дълги клонки.

Рис. 48. И двѣтѣ клонки въ лунния хълмъ — твърдѣ неблагоприятенъ признакъ, показва неуравновѣсностъ, лоши наклонности. Колкото по сж дълги клонкитѣ, толкова е по-злѣ. При твърдѣ дълги клонки може дори да настѣпи безумие, особено ако разклонението започва подѣ Сатурновия хълмъ.

Рис. 50. Прѣкъсване въ У. Л. означава поврѣда въ главата или нервната система.

Рис. 51. Островъ на У. Л. — Сжщо.

Рис. 46-а. Кръстъ или звѣзда при У. Л. — прѣчки, опасности.

Точки въ У. Л. — рани или поврѣди въ главата.

Много малки точки — болки въ главата.

Рис. 49-а. Много чертици, прѣсичащи У. Л. — прѣкомѣрно мозъчно напрежение.

Рис. 31-с. Малки успоредни линейки усилватъ съотвѣтното мѣсто на У. Л.

Рис. 51-а. Споредѣ традицията, твърдѣ дебела успоредна линия въ края и подѣ У. Л. означава разногласия съ майката.

Авторътъ на книгата на нѣколко пѣти се е увѣрявалъ въ правилността на това прѣдание, но не се наема да го обяснява.

У. Л., която се състои отъ многобройни дребни линейки — непослѣдователностъ въ мисълта, лоша паметъ, главоболие.

Клонки, които изхождатъ отъ У. Л.:

1) къмъ сърдечната линия — умътъ влияе върху сърдечнитѣ прѣживѣвания.

2) Къмъ Юпитеровия хълмъ — разсѣдѣченъ стремежъ къмъ почитъ, положение въ живота и т. н.

3) къмъ Сатурновия хълмъ — вмисляне, вдълбочаванъ въ всички явления на живота.

4) къмъ сленчевия хълмъ — разсѣдѣчно отнасяне къмъ изкуството.

5) къмъ Меркуриевия хълмъ — разсѣдѣчно отнасяне къмъ научнитѣ и търговски занятия. (Успѣхъ).

Сърдечна линия.

(Рис. 27. 3—3.

Характеризува емоционалния животъ, сърдечнитѣ влечения, радоститѣ и скърбитѣ, що съпровождатъ любовта, а сжщо така и болеститѣ на сърцето. (Вж. главата за „Линиитѣ на ржката“).

Сърдечната линия започва откъмъ хълма на Меркурия, а свършва къмъ Юпитеровия хълмъ.

Рис. 28. Най-добрата сърдечна линия е равна, ясна, тя се издига високо въ хълма на Юпитера и е разклонена. Въ такъвъ случай тя означава много щастие, успѣхъ.

Рис. 29. Кога сърдечната линия се спуска къмъ умствената линия — това е неблагоприятенъ бѣлѣгъ. Въ такъвъ случай сжжденията и постжпкитѣ твърдѣ много зависятъ отъ сърцето, безъ да може умътъ да ги контролира. Като резултатъ на това се явяватъ сума разочарования, пропуснати възможности, удари на сждбата, нещастия, обезсърчения.

Рис. 30. Сърдечна линия, която прѣкосва цѣлата ржка — жестокосърдие, лошъ човѣкъ.

Рис. 41. Сърдечна линия, която прѣкосва цѣлата ржка и се съединява съ умствената е признакъ на голѣма сърдечностъ и активии чувства, нѣщо което лесно води до катастрофа.

Рис. 31. Сърдечна линия, която завършва въ Юпитеровия хълмъ (клонкитѣ усилватъ значението) означава доброта, достоинство, материална охолностъ. Колкото по-висото въ хълма се издига — дори прониква въ прѣста — толкова е по-добрѣ.

Рис. 31-д. Клончета въ началото на сърдечната линия — много любовни приключения.

Рис. 33. Сърдечна линия, която свършва между Юпитеровия и Сатурновия прѣсти означава много щастие, любовъ, животъ изпълненъ съ трудъ до самия си край. Ако при това сърдечната линия се докосва до сгвквата на Сатурновия прѣстъ, това означава разочарование въ брака.

Рис. 33. Клонки, които вървятъ по направление на сърдечната линия означаватъ любезностъ, флиртъ.

Рис. 33 д. Клонки, които вървят въ обратна посока означават сърдечни разочарования.

Рис. 34. Завършекъ на сърдечната линия подъ X. на Сатурна означава прѣобладаване на чувствената любовъ, скѣдно щастие, материализъмъ въ любовта.

Рис. 35. Ако сърдечната линия навлиза въ Сатурновия хълмъ—сжщото, но въ по-голѣма мѣра.

Рис. 40. Края на сърдечната линия подъ слънчевия хълмъ—бѣдность на душевния животъ. Липсва щастие въ любовта.

Рис. 43. Начало на сърдечната линия, приподигнато къмъ Меркуровия хълмъ—артитични способности, мимика.

Рис. 42. Ако цѣлата сърдечна линия се приближава до прѣститѣ—това е признакъ на ревностъ.

Рис. 45. Ако цѣлата сърдечна линия се спуща къмъ умствената линия, това означава егоизъмъ, чувственостъ.

Рис. 44. Прѣкъснатата линия

Рис. 45. Острови.

Рис. 47. Напрѣчни чѣртици

Рис. 48. Цѣлата линия или частъ отъ нея въ видъ на синджирка.

Малки паралелни линийки.

прѣдразположения къмъ сърдечни болести.

Рис. 50. Двойна сърдечна линия — изобилни чувства.

Рис. 46-в. Кръстъ досамъ сърдечната линия—сърдечна скръбъ.

Клонка отъ сърдечната линия къмъ умствената показва влияние на сардцето въ работитѣ на ума, сърдечностъ.

Линия на сждбата.

(Рис. 26, 4—4).

Характеризува сждбата, пжтя въ живота, промѣнитѣ въ занятieto, както и успѣхитѣ и неуспѣхитѣ въ живота.

Линията на сждбата започва откъмъ началото на китката и свършва къмъ прѣститѣ.

Колкото по е дълга и по е ясно очертана линията

на сждбата, толкова повече успѣхи прѣдстоятъ на човѣка въ живота. Напримѣръ Наполеонъ е ималъ линия на сждбата, която е минавала по цѣлата ржка — отъ гривната до края на връхната фаланга на Сатурновия прѣстъ.

Рис. 37. Начало въ животната линия—успѣхътъ въ живота е затрудненъ на младини. Външнитѣ условия (сѣмейство, обстановка) прѣчатъ и трѣбва да бждатъ прѣодолѣни.

Рис. 40. Начало въ лунния хѣлмъ—успѣхътъ зависи отъ други хора (протекция) или се придобива въ чужбина.

Рис. 41. Начало въ долната частъ на лунния хѣлмъ и ако линията на сждбата достига до Сатурновия хѣлмъ —това означава вѣрни прѣдчувствия, психометрия, елементъ на фантазията въ хода на сждбата, многобройни промѣни.

Рис. 42. Начало въ хѣлма на Венера — успѣхътъ въ живота зависи отъ извѣстни лица отъ другия полъ. Влюбчивостъ.

Рис. 43. Начало въ гривната.—Самостоятелностъ, инициатива, много успѣхи и щастие въ живота (въ родния край).

Рис. 44. Ако линията на сждбата прѣсича гривната, то успѣхътъ е свързанъ съ много неприятности и затруднения.

Рис. 47. Двойна линия на сждбата — успѣхъ, задоволено самолюбие.

Рис. 45. Змиевидна линия на сждбата — много неприятности въ живота.

Рис. 46. Сатурнова линия, която завършва въ хѣлма на Юпитера означава, че успѣхътъ на живота довежда даденото лице къмъ почести, богатство.

Рис. 43. Линия на сждбата, която завършва въ Сатурновия хѣлмъ означава успѣхъ въ всички дѣла, свързани съ религията, философията и въ всичко онова, което има отношение къмъ земята, селското стопанство, градинарството, имоти, руди, камъни и т. н.

Рис. 49. Край въ слънчевия хѣлмъ—успѣхъ въ изкуството.

Край въ Меркуровия хълмъ — успѣхи въ търговията и промишлеността. Ораторско изкуство.

Рис. 46. Разкъсване на Сатурновата линия: промѣна въ сѣдбата (въ условията на живота, работа, служба, бракъ и т. н.). Ако продължението на Сатурновата линия се отклонява къмъ хълма на Меркурия, промѣната е повече отъ материаленъ, търговски характеръ. Ако отклонението става къмъ Юпитеровия хълмъ — промѣната има по-почтенъ, по-духовенъ характеръ, тъй да речемъ „юпитеровски“.

Рис. 40-а. Клонки насочени нагорѣ—успѣхъ.

Рис. 40-б. Надолу—несполука.

Рис. 41. Успоредни линии — разнообразие въ занятията (положително, ако успореднитѣ линии сѣ ясно набѣлѣзани). Ако паралелнитѣ линии сѣ малки и разпокъсани — това показва разхвърленостъ и носи отрицателенъ характеръ.

Рис. 43-а. Кръстъ на Сатурновата линия — несполука, скръбъ.

Рис. 42-а. Островъ на Сатурновата линия—измама (напр. незаконни връзки, невѣрностъ къмъ съдружника, измѣна по отношение на извѣстно дѣло).

Рис. 48. Линия на сѣдбата, която се прѣкъсва до умствената линия — неуспѣхътъ въ живота има за причина собствена погрѣшка (отъ умственъ характеръ).

Рис. 50. Линия на сѣдбата, която се прѣкъсва до сърдечната—неуспѣхътъ въ живота е свързанъ съ несполуки въ сърдечнитѣ дѣла.

Рис. 42. Ако линията на сѣдбата навлиза въ долната фаланга на Сатурновия прѣстъ, това е признакъ на печална, нерадостна сѣдба, а често и затворъ.

Когато навлиза въ втората фаланга — това означава фаталностъ въ живота, изключителенъ успѣхъ и въ добро и въ зло.

Рис. 51. Начало въ умствената линия — успѣхътъ въ живота настѣпва късно. Много лишения и трудове.

Начало между умствената и сърдечна линия — много скърби, неуспѣхи и дори затворъ, ако липсва прѣдпазващъ квадратъ на Сатурновия хълмъ.

Рис. 46. Начало въ Марсовата долина—много борби доклѣ се достигне успѣхъ.

Рис. 37-в. Клонка към слънчевия хълм — изкуството влияе на съдбата.

Рис. 50-в. Клонка на Марсовия хълм — врагове, влияние, което се дължи на война.

Рис. 51-в. Ако напръчни линии пръсичат линията на съдбата, това означава пръчки.

Ако тия напръчни чърти пръръзват линията на съдбата, то пръчките сж особено тежки. Ако тѣ биватъ пръръзани отъ линията на съдбата, лесно се прѣдодлѣватъ.

Ако Венериниятъ пръстенъ пръръзва линията на съдбата — чувственността създава извѣстни прѣпятствия, които е трудно да се прѣвъзмогнатъ.

Рис. 51. Такава напръчна чърта, споредъ това дали изхожда отъ умствената линия (d) или отъ сърдечната (с) и т. н. ще посочи характера на спънкитѣ.

Рис. 47. Клонка към лунния хълм — прѣхвърляне въ чужбина.

Рис. 50-с. Клонка към Венериния хълм — върху съдбата упражняватъ влияние извѣстни лица отъ другия полъ.

Рис. 40-с. Линия на съдбата, която завършва съ вилка нагорѣ означава успѣхъ, богатство.

Рис. 40-д. Линия на съдбата, която свършва съ вилка надолу — несполука.

Рис. 40-д. Ако линията на съдбата има вилка и горѣ и долу, то успѣхътъ и богатството сж по-голѣми, отколкото когато има вилка само отгорѣ.

Хълмъ на Сатурна.

(Рис. 27).

Рис. 29. Рѣшетка — нещастие, меланхолия, тежъкъ, нерадостенъ животъ.

Рис. 30. Знакъ на луната — скръбъ, меланхолия.

Рис. 31. Знакъ на Сатурна — сжщо.

Кржгъ — наклонности и успѣхи въ прѣдприятія, които иматъ връзка съ руди, камъни и т. н. (въ минната индустрия).

Рис. 48. Кръстъ—опасностъ произтичаща отъ прѣвозни срѣдства, като автомобили, влакове и т. н.

Повече внимание!

Звѣздата показва сжщитѣ опасности, но въ по-голѣма степенъ.

Рис. 34. Тригълникъ — способностъ и интересъ къмъ окултизма.

Рис. 36. Квадратъ — прѣдохранителенъ знакъ, въ всичко що е свързано съ кариерата, службата и т. н.

Рис. 39. „Елхова гранка“ на сгѣвката на прѣста — прѣдразположение къмъ епилепсия.

Рис. 50-а. Сатурновъ прѣстенъ (рѣдкъ знакъ)—трудно прѣодолими спънки, а слѣдователно и бѣдностъ, неуспѣхъ, катастрофа.

Слънчева или Аполонова линия.

(Рис. 27—5—5).

Характеризува: репутацията, радоститѣ въ живота, отношенията къмъ изкуството, извѣстността, славата, богатството.

Навредъ, дѣто въ описване разновидноститѣ на слънчевата линия се употребява думата „успѣхъ“, тя трѣбва да се разбира като успѣхъ несъмнѣнно постижимъ, тъй като всички данни за неговото постигане сж на лице.

Началото на слънчевата линия е долу, края—горѣ, къмъ прѣститѣ.

Колкото по е дълга слънчевата линия, колкото е по-права, колкото е по-ясно очертана, толкова повече слава и извѣстностъ въ връзка съ изкуството прѣдстоятъ на индивида.

Напримѣръ Гьоте е ималъ слънчева линия, която е прѣминавала по цѣлата ржка и е достигала до края на връхната фаланга на слънчевия прѣстъ.

Рис. 30. Начало въ линията на живота—успѣхътъ се достига съ личенъ трудъ и прилежание.

Рис. 33. Начало въ лунния хълмъ: успѣхътъ е свързанъ съ фантазията, изобретателността, съ чужбина, а сжщо и благодарение съдѣйствието на други лица (протекция).

Рис. 34. Начало въ хълма на Венера: за успѣха съдѣйствуватъ лица отъ другия полъ.

Рис. 41. Клонки отъ слънчевата линия: нагорѣ (а) успѣхъ, надолу (в)—неуспѣхъ. Характерътъ на успѣха се опрѣдѣля по свойствата на хълма, къмъ който е насочена клонката, а сжщо и по вида на самата клонка (ясна или разкъсана и т. н.), както и отъ знака, що я съпровожда.

Рис. 43. Начало въ линията на сждбата: щастието и успѣхътъ въ изкуството се достига самостоятелно, безъ странична помощъ. Сждбата е свързана съ изкуството.

Рис. 46. Начало около гривната (твърдѣ рѣдко): изключителни способности, успѣхъ и богатство.

Рис. 51. Начало въ марсовия хълмъ: успѣхътъ е свързанъ съ борба, настойчивостъ, проявяване на инициатива.

Рис. 40. Начало на Марсовата долина: успѣхъ слѣдъ извѣстни прѣчки и борби.

Рис. 34. Двойна слънчева линия: дори и когато е двойна само въ горнята частъ на линията въ 80 случая отъ 100—музикални способности (споредъ статистиката на д-ръ Крейшъ.)

Слънчева линия, която минава не по срѣдата на слънчевия хълмъ, а по оная частъ, която е къмъ Сатурновия хълмъ, показва, че художествената дѣйностъ се намира подъ влияние на разсждъка. Ако слънчевата линия минава по оная частъ, която е откъмъ Меркуровия хълмъ, това показва, че извѣстни парични смѣтки и изобщо финансови съображения сж свързани съ художественитѣ интереси или дѣйностъ.

Слънчева линия, която минава точно по срѣдата на слънчевия хълмъ означава чисто изкуство.

Рис. 47. Начало въ умствената линия — успѣхъ благодарение на разсждъчна работа.

Рис. 50. Начало въ сърдечната линия — късенъ успѣхъ. Най-добриятъ периодъ на живота, при такава линия е старостта.

Рис. 43. Паралелни линии къмъ слънчевата линия—разностранна дѣйностъ. Ако успореднитѣ линийки сж малко и сж при това хубави и ясни, то тая разностранностъ е съпроводена съ успѣхъ. Ако успореднитѣ линийки сж много и при това сж разкъсани и неясни, то тая раз-

странност прѣминава въ разхвърленостъ. Съ други думи такъвъ човѣкъ, се залавя едноврѣмено за много нѣща, за своя уврѣда.

Рис. 39. Линия на слънцето въ видъ на вилка — твърдѣ благоприятенъ знакъ, успѣхъ.

Рис. 36. Напрѣчни чърти—прѣчки, а често и опасностъ отъ безчестие:

Ако излизатъ откъмъ Сатурна — отъ страна на близки и роднини.

Рис. 36—b. Ако идватъ откъмъ Меркурия — прѣчките произтичатъ отъ чужди хора; интриги, завистъ.

Рис. 39—b. Острови на слънчевата линия — принудителна промѣна на службата, занятieto, а може би и крупна неприятностъ, скандалъ.

Рис. 38. Ако Венериниятъ поясъ прѣсича слънчевата линия—прѣчки за достигане успѣхъ, които е трудно да се прѣвъзмогнатъ, поради силна чувственостъ.

Рис. 35. Змиевидна слънчева линия—непостояненъ успѣхъ.

Рис. 46—c. Кръстъ при слънчевата линия — щастие (често бракъ).

Рис. 38. Кръстъ на слънчевата линия — опасностъ за честъта и достоинството.

Рис. 35. Звѣзда на слънчевата линия — успѣхъ въ извѣстни длѣжности, свързани съ почести.

Хълмъ на Слънцето или Аполона.

(Рис. 27).

Рис. 43.	Кръстъ	} Колкото е по-дълга при това линията на слънцето, толкова е по-благоприятно: успѣхъ, щастие.
Рис. 44.	Звѣзда	

Рис. 46. Слънце — почитъ, уважение, извѣстностъ, богатство (у Сара Бернаръ).

Рис. 31. Кржгъ или кржгове: достигането на успѣхъ е свързано съ опасностъ, но довежда до богатство и почитъ.

Неправиленъ кржгъ близо до сърдечната линия, при слаба слънчева линия — опасностъ за очитѣ.

Рис. 45. Рѣшетка. Неблагоприятно: разстройство на нервитѣ; припадъци — (епилепсия).

Квадратъ. Защита отъ загуби въ областъта на изкуството.

Трижгълникъ. — Практиченъ елементъ въ изкуството, разчетъ.

Рис. 47. Знакъ на Меркурия — изключителни търговски способности.

Рис. 42. Пръстенъ на слънцето. Твърдѣ неблагоприятенъ знакъ — пълно отсъствие на „слънце“ въ характера на човѣка.

Линия на здравето.

Чернодробна линия.

(Рис. 26—6—6).

Характеризува отношението на човѣка къмъ наука, търговия. Показва здравето—прѣдимно състоянието на стомаха и черния дробъ. Затова и често я наричатъ чернодробна линия.

Началото на тая линия е откъмъ китката, а края — къмъ пръститѣ, (къмъ Меркуровия пръстъ).

Отсъствието на чернодробна линия показва прѣкрасно здраве, но заедно съ това и неспособностъ къмъ по-дълбока мисль, понеже въ такъвъ случай прѣобладаватъ материалиитѣ интереси.

Линията на здравето или трѣба да бжде права, ясна и добръ очертана, или пъкъ трѣба съвсѣмъ да отсъствува, тъй като неправилноститѣ въ нея говорятъ винаги за недобро здраве.

Добра линия на здравето подобрява линията на сждбата.

Дълга и хубава линия на здравето показва развитие на духовната или религиозна природа у човѣка.

Ясно очертана линия на здравето говори за чувствителна червна система.

Твърдѣ широка линия на здравето—нѣжно здраве.

Рис. 28. Ако чернодробната линия влиза въ хълма на Меркурия, това означава способностъ за учене и сръчностъ, умѣние въ работитѣ.

Рис. 31. Кога края на линията е неясенъ и тънъкъ, това показва скжперничество, егоизъмъ, особено ако самата линия на здравето не отива по-далечъ отъ умствената линия. Въ такъвъ случай — ако е широка — показва бѣбривостъ, сплетни.

Рис. 32. Вилка въ края на чернодробната линия усилва положителното влияние на Меркурия.

Сис. 34. Когато чернодробната линия започва въ или при гривнята: способностъ и сполука въ търговията или въ кои да е други собствени прѣдприятия.

Рис. 37. Чернодробна линия, която начева въ долината на Марса бива у хора, които се лесно възбуждатъ и вълнуватъ, които сж импулсивни.

Рис. 35. Чернодробна линия, която започва въ лунния хълмъ — склонностъ къмъ ипохондрия. Много промѣни въ живота.

Рис. 39. Двойна линия на здравето: усилва положителнитѣ меркуриевы качества.

Рис. 42. Начало въ линията на живота: годината, броейки по линията на живота, която е указана отъ началото на чернодробната линия е критическа — опасностъ за живота.

Рис. 45. Начало въ хълма на Венера — прѣдразположение къмъ болести на половитѣ органи.

Рис. 37. Малки паралелни линийки при чернодробната линия — стремежъ къмъ образование и учение.

Ако такива има много — вдълбочаване и мечтание въ областъта на науката.

Рис. 36. Хубави паралелни чърти на Меркуровия хълмъ: способностъ и успѣхъ въ търговията и промишленостъта. Способностъ за търговска калкулация.

Рис. 37. Разкъсани паралелни чъртици на Меркуровия хълмъ — разхвърленостъ на мислитѣ и стремежитѣ.

Рис. 49-б. Клонка къмъ слънчевия хълмъ — магнетична сила.

Рис. 48-б. Клонка къмъ Сатурновия хълмъ — способностъ за работа, свързана съ земята.

Клонка къмъ Юпитеровия хълмъ — болки въ сто-
маха, поради излишества въ ядене и пиене.

Рис. 50-с. Клонка въ Меркуровия хълмъ — способ-
ность къмъ медицина и химия.

Клонки насочени нагорѣ — развиваща се мисълъ,
а слѣдователно и по-дълбоко мировъзрѣние слѣдъ години.

Рис. 50-d. Клонка въ лунния хълмъ — пжтешествия.

Рис. 49-с. Клонка въ Марсовия хълмъ — смѣлость,
сприхавость. Способность въ всички занятия дѣто се бо-
рави съ металъ и огънь. Способность въ военното дѣло.

Рис. 40. Линия на здравето, която достига само до
умствената линия — слабъ мозъкъ, мозъчните нерви се
лесно прѣуморяватъ.

Рис. 33. Линия на здравето, която идва само до
сърдечната линия — много сърдечни страдания.

Хълмъ на Меркурия.

(Рис. 27).

Рис. 51. Тригълникъ — щастливъ знакъ за наука,
търговия, промишленостъ.

Рис. 46. Квадратъ — прѣдпазителенъ знакъ, прѣ-
дохраняващъ човѣка отъ отрицателните черти на Мер-
курия.

Рис. 30. Рѣшетка — човѣкъ, на когото не може
да се разчита.

Рис. 38. Звѣзди или кръстове на Меркуриевия
хълмъ — у лоша ржка: склонность къмъ кражба, въ
добра ржка: успѣхъ въ търговскитѣ дѣла, дипломатията,
литературата.

Рис. 48. Черна точна — неуспѣхъ по собствена вина.

Рис. 41. Напрѣчни чъртички — прѣчки въ успѣха.

Рис. 43-b. Млѣченъ пжтъ — (изхожда отъ гривната
или близо до него) — успѣхъ всрѣдъ лицата отъ другия
полъ.

Рис. 45-bb. Ако млѣчниятъ пжтъ достига до Мар-
совия хълмъ — щастието се придобива далечъ отъ род-
ния край.

Голѣмиятъ Марсовъ хѣлмъ.

(Рис. 27).

Рис. 44. Трижгълникъ — спокойствие, самообладание, способностъ къмъ стратегия.

Рис. 42. Квадратъ — защита отъ врагове, закрила на война и т. н.

Рис. 44. Кржгъ — военна слава.

Рис. 38. Кръстъ — упорство, свада, а може би и раняване.

Рис. 37. Рѣшетка — тежка оръс.

Рис. 34. Напрѣчни линии — врази.

Хѣлмъ на Луната.

(Рис. 27).

Рис. 28. Кръстъ. Опасностъ по вода или опасностъ, която е свързана по нѣкакъвъ начинъ съ водата. Споредъ традицията на древнитѣ изслѣдватели, водата означава не само море, езеро или рѣка (пжтешествие, къпане и т. н.), но и наводнение, баня и т. н.

Странично значение на кръста — меланхолия.

Рис. 29-в. Много заплетени линии — извратена фантазия.

Рис. 30. Квадратъ — прѣдпазителенъ знакъ отъ всичко отрицателно, свързано съ характера на Луната — (лунния типъ).

Рис. 31. Рѣшетка — лошъ знакъ — безпокойство, чести промѣни на мѣстожителството, недоволство. У жената — това е често бѣлѣгъ на продажностъ, особено ако такава рѣшетка има и на Венериния хѣлмъ.

Рис. 32-п. Кръстъ около гривнята — споредъ прѣданието — наслѣдие, което ще бжде придобито на старини.

Рис. 33-г. Трижгълникъ — въвежда систематичностъ въ работата на фантазията. Способностъ къмъ окултизмъ.

Рис. 33-н. Напрѣчни линии — пжтешествия.

Венеринъ пръстенъ.

(Рис. 28, 37, 38).

Правилниятъ „пръстенъ“ или „поясъ“ на Венера, започва между Юпитеровия и Сатурновъ пръстъ и завършва между слънчевия и меркуриевъ пръстъ.

Въ твърда ржка такъвъ правиленъ пръстенъ, равенъ и ясенъ, който не прѣрѣзва другитѣ линии, затвърдява — ако и другитѣ бѣлѣзи указватъ това — нашиятъ изводъ за добри умствени способности. Сжщевременно той показва способностъ за разбиране на възвишеното, тънъкъ усѣтъ, дълбока чувствителностъ, а сжщо и чувственостъ.

Въ мекитѣ ржцѣ Венериниятъ поясъ има по неблагоприятно значение, тъй като винаги е свързанъ съ прѣкалена чувственостъ.

Ако Венериниятъ пръстенъ се състои отъ нѣколко разпокъсани части, то това показва истеричностъ.

Венеринъ поясъ, който се състои отъ нѣколко успоредни (2, 3 и дори повече) пръстена говори за повишена чувственостъ и склонностъ къмъ изискани чувствени наслади. Дѣца съ подобенъ знакъ лесно придобиватъ така нареченитѣ лоши навици.

Ако при това отдѣлнитѣ пръстени сж злѣ очертани, ако сж нѣкакъ разкъсани и иматъ разклонения (Рис. 28) — това говори за извратена чувственостъ, а може би и за чувствено влѣчение къмъ лица отъ сжщия полъ. Въ послѣдния случай между пръстенитѣ на Венериния поясъ може да има неправилни кръстчета или звѣздички, а на Венериния хълмъ ще има рѣшетка.

Ако Венериниятъ поясъ се завършва въ линията на брака, то у мъжа това означава, че господство въ брака ще държи жената, а у жената — обратното.

Повечето ржцѣ нѣматъ Венеринъ поясъ. Това отсъствие на поясъ показва, че на физическата любовъ не се отдава прѣувеличено значение.

Линии на брака.

(Рис. 26—10).

На Меркуриевия хълмъ, както е посочено на рисунката, ние намираме малки хоризонтални чъртички, наречени линии на брака.

Подъ думата „бракъ“ не трѣба да се разбира църковниятъ или граждански актъ за сключване на бракъ. Ржцѣтъ не отбѣлѣзватъ подобни събития, а само вътрѣшнитѣ прѣживѣвания или възможность отъ такива.

Затова „линиитѣ на брака“ ако има такива на ржката — една или двѣ — показватъ, че даденото лице по характеръ е годно за онова, що се нарича „духовенъ“ бракъ.

Ако има множество линии на брака или ако тѣ сж неясни и разпокжсани, то характерътъ на човѣка изключва възможността за щастливо брачно съжителство.

Едноврѣменно съ линиитѣ на брака, трѣба да разгледаме линията на сърцето, Венериниятъ и Юпитеровиятъ хълмове, защото само тогава добиваме пълна картина на сърдечния и чувственъ животъ на човѣка, който се проявява главно въ брака.

Г р и в н а.

(Рис. 26—9-9).

Гривна, която се състои отъ три равни и ясни пръстена усилва линията на живота.

Слабо очертана гривна— физическа слабостъ, болнавостъ.

Ако горниятъ пръстенъ на гривната въ срѣдата си е силно вгънатъ къмъ дланъта — това показва у жената тежки раждания.

Линия, която отива отъ гривната къмъ Венериния хълмъ показва честитъ бракъ.

Черна точка между пръстенитѣ на гривната — несполука и грижи.

Линия на Урана.

(Рис. 26—7-7).

Линията на Урана се среща сравнително рядко, защото се наблюдава само у хора, които обладават, освен добри умствени способности, и особена душевна чувствителност и възприемчивост—интуиция.

Силно развитата интуиция всъкога е свързана с душевна чистота и нравственост.

Когато интуицията е добре развита у човек, той има способността „да чувства хората“, сир. още от първа среща с тях да си съставя върна представа и дори да предчувства техните намерения, отношенията им към другите хора и т. н.

Хора с твърд силно развита интуиция обладават така наречените „медиални“ способности, като: телепатия, ясновидство, психометрия. Те виждат пророчески сънища и т. н.

Такава силно развита интуиция може в значителна степен да съдействува и за практичното прилагане на хирологията. Но тъй като интуитивният анализ на ръката не може да се подложи на никакъв контрол, той излиза из рамките на хирологичната наука, която се гради на точни, подлежащи на проверка, данни.

Поменатите медиални способности се характеризират с островчета на Урановата линия. Колкото по-долу е разположен островът и колкото по-правилно и ясно очертан, толкова съпо-голъмо основание може да се предполога — при дълга Уранова линия — способност за ясновидство, яснослушане или просто медиумичност.

Ако островът е разположен в горната или средна част на Урановата линия, поменатите способности сж по-слаби. Такова положение на острова се среща у лунатиците.

Линия на Урана, насочена към слънчевия хълм, усилява влиянието на положителните чърти, присъщи на характера на слънчевия тип.

Сжщо така, когато Урановата линия е към Са-

турновия хълмъ, усилва се всичко положително, свързано съ характера на Сатурна.

Когато Урановата линия е насочена къмъ Меркуриевия хълмъ, човѣкъ има склонность да използва своята интуиция за комерчески цѣли — нѣщо което обикновено е гибелно за тия способности.

Ако края на Урановата линия се съединява съ линията на сждбата, това показва, че тоя човѣкъ, слѣдвайки указанията на своята интуиция, се отказва отъ всичко материално и се посветява на извѣстни висши дѣла и задачи.

Точка на Урановата линия прѣдпазва отъ занятия, свързани съ окултизма.

Отсѣствието на Уранова линия въ ржката не говори изобщо за отсѣствие на интуиция, особено пъкъ ако началото на Сатурновата линия е въ лунния хълмъ.

Линия на Нептуна.

(Рис. 26. 8—8).

Линията на Нептуна започва или отъ животната линия или отъ Венериния хълмъ и отива къмъ Лунния хълмъ.

Линията на Нептуна показва, че въ организма има натрупани разни видове отрови (пикочна киселина, соли, остатъци отъ лѣкарства, подкожни инжекции, наркотични срѣдства и т. н.).

Ако Нептуновата линия начева отъ Венериния хълмъ, количеството на отровитѣ е особено голѣмо.

Колкото Нептуновата линия е по-неправилна (разкъсана, съ точки и т. н.), толкова по-силно се е проявило отрицателното въздѣйствио на тия отрови върху човѣшкия организъмъ.

Забѣлѣзано е, че ако Нептуновата линия има металически-бѣла отсѣнка, то въ организма на човѣка има много арсеникъ, произлизащъ отъ инжекции или вжтрѣшно приемане.

Равна и ясна Нептунова линия, която завършва въ лунния хълмъ, показва окултни спотобности, които се усилватъ ако има тригълникъ на линията.

Кръсть или звѣзда въ края на Нептуновата линия показва опасность при морски пжтешествия.

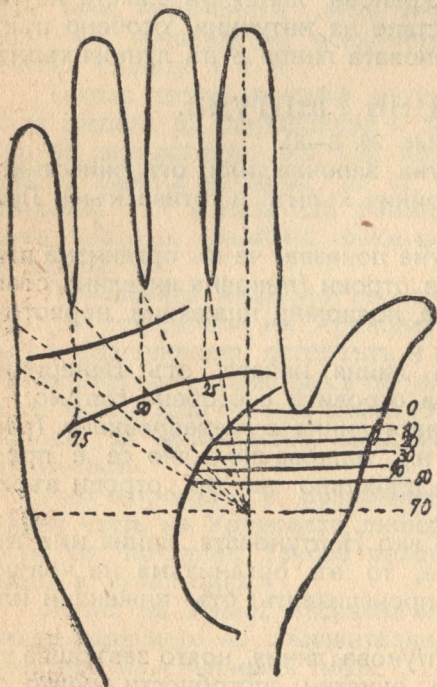
Изчисляване на годинитѣ по линиитѣ.

Ако прѣкараме надлъжна линия по срѣдата на Юпитеровия прѣстъ и я продължимъ надолу, тя ще прѣсѣче Венериния хълмъ.

Частъта отъ линията, минаваща прѣзъ Венериния хълмъ (заедно съ малкия Марсовъ хълмъ), се дѣли на двѣ, та се получава по такъвъ начинъ основната точка, която се съединява съ различнитѣ точки на ржката, както това е показано на рис. 52.

Прѣсѣчната точка на животната линия съ горѣпоменатата линия е мѣстото, отдѣто начева прѣсмѣтането на годинитѣ на човѣшкия животъ. Линията, която съединява точката между Юпитеровия и Сатурновъ прѣстъ

и основната точка — въ прѣсичането си съ животната линия — дава 10-а година. Линията, що съединява точката между Сатурновия и слънчевъ прѣстъ съ основната точка, опрѣдѣля при прѣсичането си 20-а година. Линията, изхождаща между Слънчевия и Меркуриевъ прѣстъ — 30-тата година. Онази, що излиза изъ крайната точка отъ гънката на Меркуриевия прѣстъ опрѣдѣля 40-та година. Линията, излизаща отъ началото на сърдечната линия — 50-та година. Линията, перпендикулярна на оная, що прѣкарахме по Юпитеровия прѣстъ, опрѣдѣля 70-та година.

Всичкиѣ клонки по линията на живота или знаковѣѣ по нея могатъ да се измѣрятъ слѣдователно по години, нѣщо което дава възможность да се установи съ точность до 2 години, кога сж станали или ще станатъ указанитѣ отъ тѣхъ събития.

Само продължителността на човѣшкия животъ не може да се прѣсмѣтне положително и достовѣрно.

По години може да се разпрѣдѣли и умствената линия. Какъ става това, се вижда отъ чертежъ 52.

Сърдечната линия сжщо се раздѣля отъ мнозина хиролози на дѣления, отговарящи на годинитѣ, но авторътъ на настоящата книга не може да приеме ни единъ отъ прѣдложенитѣ начини като напълно мѣродавенъ.

Точката, въ която умствената линия сѣче линията на сждбата, дава 20-а година върху послѣдната. Прѣсичането ѣ съ сърдечната линия опрѣдѣля 40-тата година. (Рис. 42 и 43). Като раздѣлимъ тогава линията на сждбата на пропорционални части, ще получимъ годинитѣ които ни интересуватъ.

Заклучение.

Дадениятъ въ тая книга прѣгледъ на основнитѣ положения, позволяващъ по формата на ржцѣтъ, линиитѣ и т. н. да се сжди за характера и способноститѣ на човѣка, при едно по-дълбоко вмисляне въ въпроситѣ на практичната Хирология, ни дава възможность да проникнемъ много по-дълбоко, отколкото изглежда на пръвъ погледъ, въ проблемата за човѣшкиятъ „азъ“ или „душата“ на човѣка.

Но затова трѣба ясно да си прѣдставимъ тѣсната връзка, що съществува между характера и сждбата, характера и болеститѣ и т. н. и да схванемъ човѣка, въ всичкитѣ му волни и неволни прояви, като цѣлостенъ, хармониченъ организъмъ.

Като четемъ по ржката и вникваме въ хората, ние се убѣждаваме, че сждбата на човѣка на първо мѣсто зависи отъ неговия характеръ, а именно отъ неговата воля, способности, стремежи, пороци и т. н., а чакъ слѣдъ това отъ външнитѣ условия, срѣдата, възпитанието и историчната обстановка.

По неволя хирологията засѣга и въпроса за свободната воля. Слѣдъ като проучи човѣкъ много ржцѣ, лесно идва до извода: колкото по-високо е развитъ човѣкъ, както душевно, така и духовно, колкото повече положителни чѣрти въ характера си има, толкова повече възможности има свободно да прояви своята воля и да устрои сждбата си.

По сжщия начинъ се установява и връзката между характера и болеститѣ. За примѣръ, ще посочимъ нѣкои такива взаимоотношения.

Да почнемъ съ най-извѣстното, онова което е намѣрило отражение въ разговорния езикъ. Нали казватъ: той е зълъ, жлъченъ човѣкъ. Наблюденията потвърждаватъ вѣрността на тия думи, тъй като злобата и силнитѣ вълнения влияятъ твърдѣ отрицателно на дѣйността на жлъчката. Ако направимъ обратния опитъ,

сирѣчь, ако у единъ здравъ и спокоенъ човѣкъ прѣдизвикаме по изкуственъ пжтъ, изливане на жлъчката, той ще се развълнува и озлоби.

Огорченията, грижитѣ, завистъта и песимизмътъ дѣйствуватъ на черния дробъ. Съ други думи, отличителната чѣрта на боледуващитѣ отъ разстройство въ черния дробъ е прѣувеличаване на тѣхнитѣ страдания и грижи.

Меланхолията дѣйствува на далака и наопаки, болниятъ далакъ прави човѣка меланхоличенъ.

Обидитѣ дѣйствуватъ на стомаха и ония, които боледуватъ отъ стомахъ, сж по-обидчиви отъ здравитѣ хора.

Боледуващитѣ отъ сърдечни болести сж страхливи, боязливи и наопаки, уплахата, ревността и страхътъ се отразяватъ най-първомъ на сърцето.

Боледуващитѣ отъ гръдна болестъ и особено охтичавитѣ сж голѣми фантазори, и плановѣтѣ имъ сж много фантастични.

Болнитѣ отъ астма се отличаватъ съ тѣсногърдие и тѣсенъ кржгозоръ.

Такава връзка се забѣлѣзва и между злобата и бѣбречната болестъ.

Чиято мисль е насочена изключително на материалнитѣ интереси въ живота, той прѣдиврѣменно страда отъ артериосклероза.

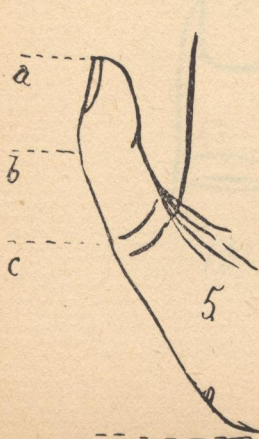
Болнитѣ отъ венерически болести сж не само раздразнителни, но виждатъ въ всѣка дума или постѣпка на другитѣ хора само лошо.

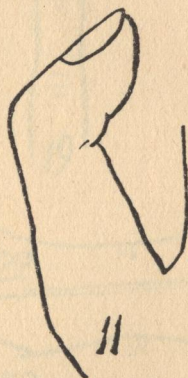
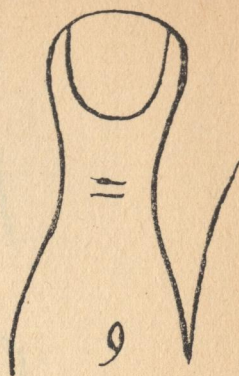
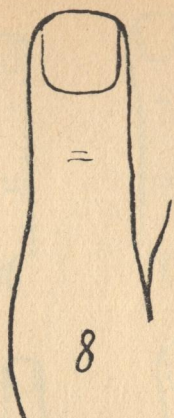
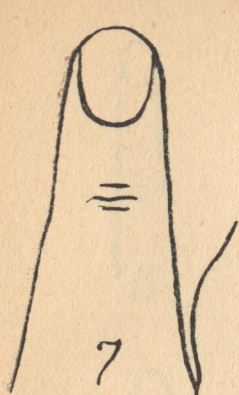
Съ тия примѣри, които съвсѣмъ не претендиратъ на изчерпателность, се доказва несъмнѣната връзка между характера и болеститѣ, нѣщо което е дало поводъ да се образува отдѣлна часть отъ хирологията, която се занимава само съ опрѣдѣляне диагнозата на болеститѣ по линиитѣ на ржката.

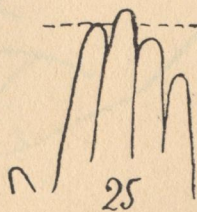
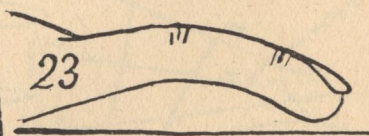
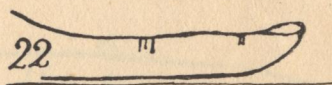
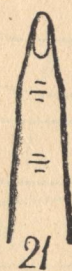
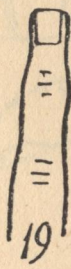
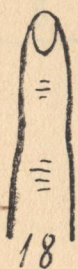
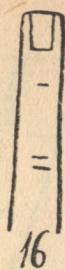
Въ наши дни, методата за хирологична диагноза на болеститѣ печели все повече и повече послѣдователи и дори има книги, които специално сж посветени на тоя въпросъ.

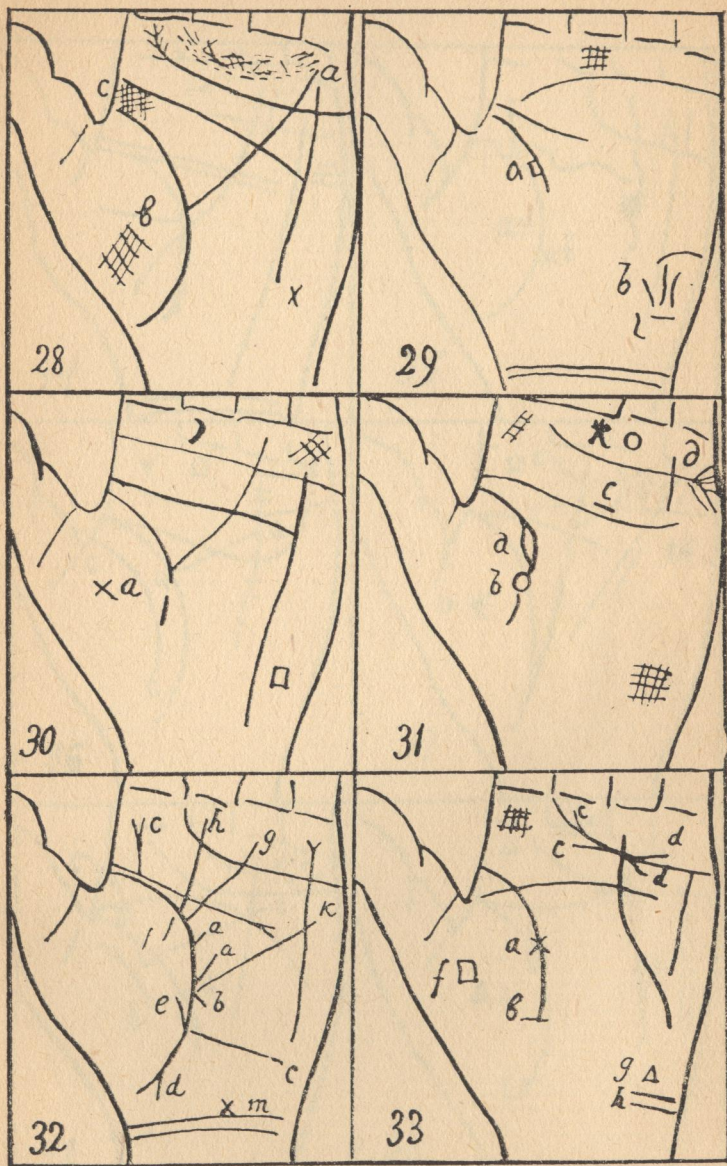
Засега още практичното прилагане на хирологията въ криминалистиката е слабо развито, макаръ че и днесъ за днесъ сж знайни много бѣлѣзи, които показватъ прѣстѣпни склонности.

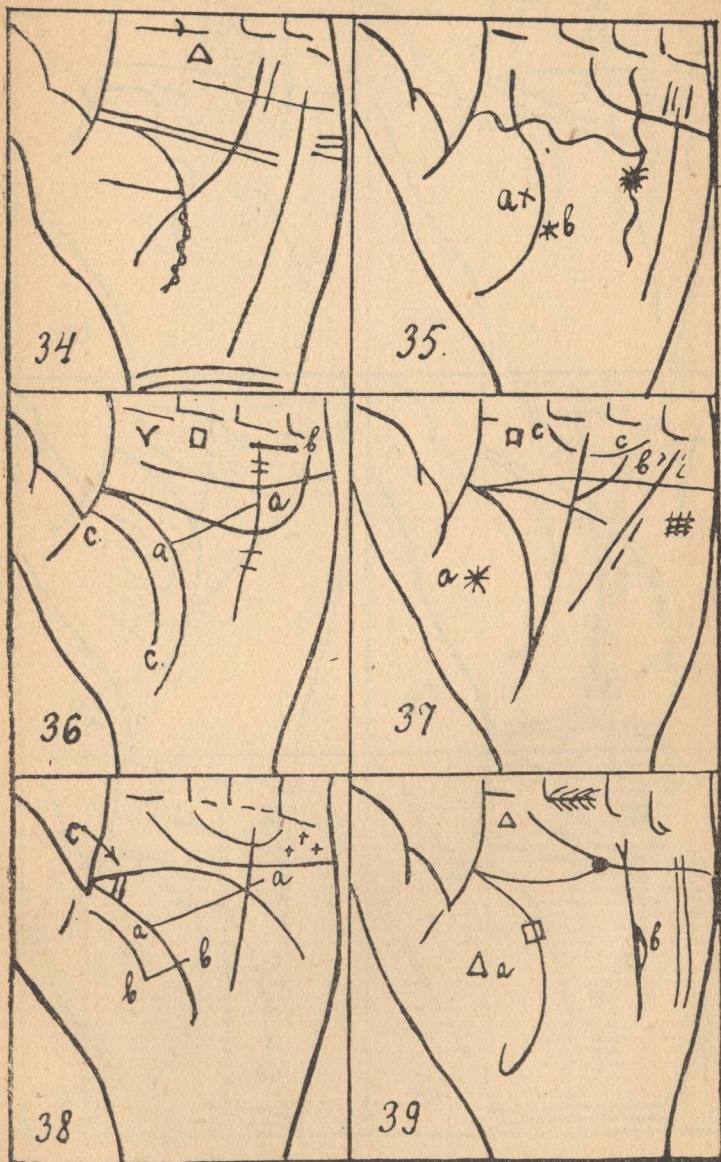
Тоя дѣлъ отъ хирологията, а тъй сжщо и редица други специални въпроси, засѣгащи взаимната връзка между характера и ръката, чакатъ своитѣ изслѣдватели и нѣма съмнѣние, че растещиятъ вредомъ интересъ, както и постоянно нарастващиятъ въ всички страни брой на сериозно работещитѣ хиролози ще доведе бързо до разрѣшаване на горнитѣ проблеми.

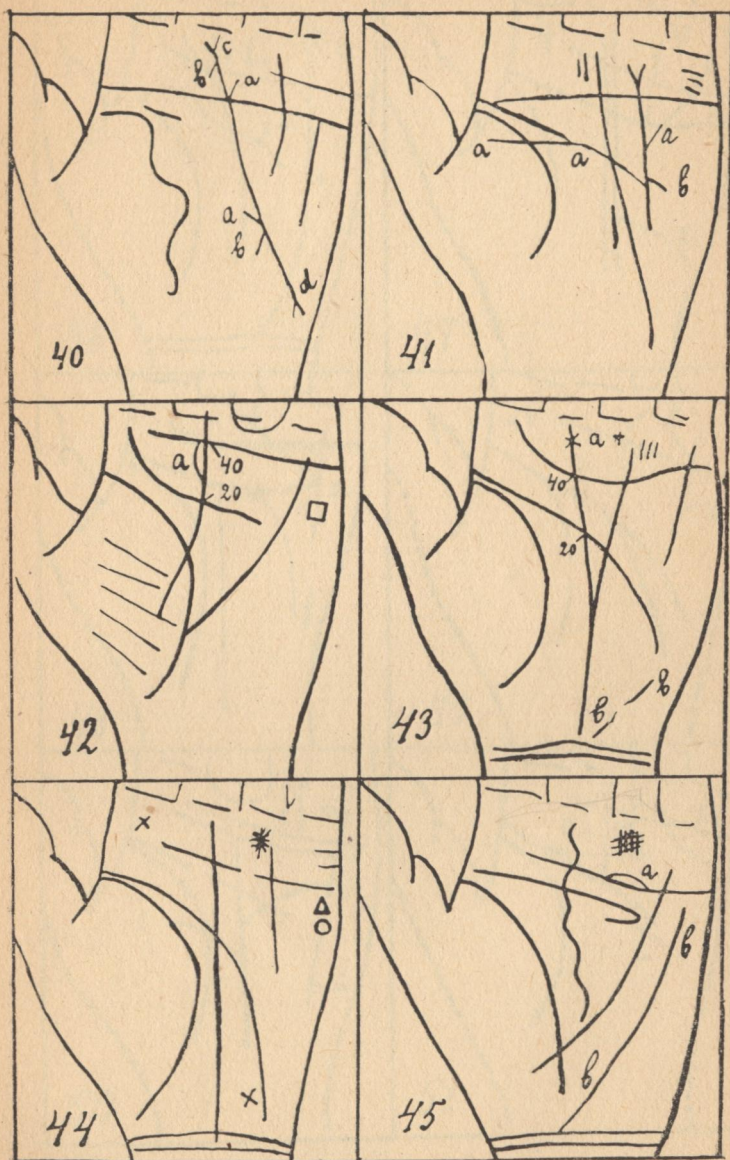

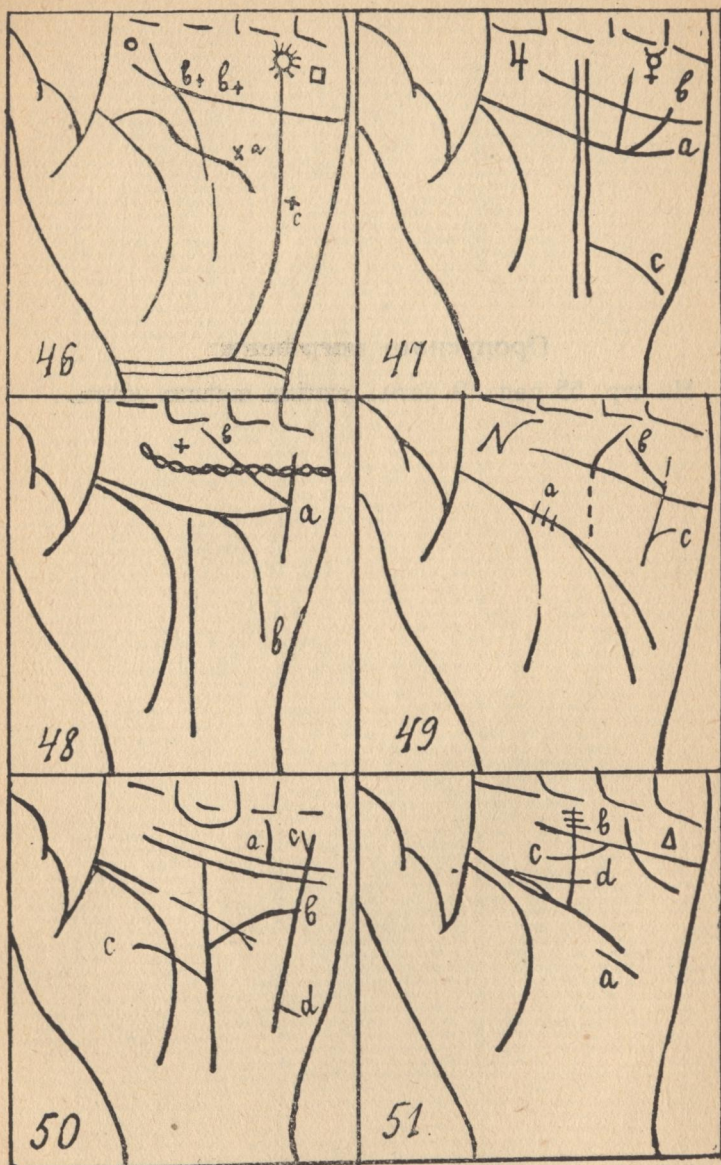

Пропусната погрѣшка:

На стр. 55 редъ 9 чети: успѣхъ вмѣсто усѣтъ.

ИЗДАНИЯ НИКОЛА НАНКОВЪ

СОФИЯ, Бул. Дондуковъ 16.

Библиотека „Водолей“

- 1). Булверъ Литонъ — „Занони“ романъ 100 лв.
- 2). В. А. Вреде — Хирология (съ 52 фигури) 40 лв.
- 3). Д-ръ Гастонъ и Д-ръ Хекторъ Дюрвилъ — Четене характера, темперамента и болестнитъ предразположения по лицето (съ 34 фигури) Подъ печать
- 4). Сефариалъ — Астрология „ „

Горнитъ три книги (2, 3, 4), като абонаментъ — 90 лева.

Записалиятъ 7 абонати получава едно течение даромъ, а повече отъ 15 получава и единъ екземпляръ отъ романа „Занони“.

ЦЕНА 40 ЛЕВА
